

BUILDER
FOR THE
YOUNG
ARCHITECTS

PROMUJEMY
POLSKĄ ARCHITEKTURĘ
I WSPIERAMY
MŁODYCH ARCHITEKTÓW

20

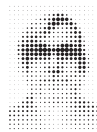
17

PARTNER ŚRODOWISKOWI

STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH

PARTNER MERYTORYCZNY

Fundacja im.
Stefana Kurtyłowicza

PARTNERZY STRATEGICZNI

BUILDER FOR THE FUTURE

To program edukacyjny, który wspiera młodych architektów i inżynierów budownictwa w uzupełnianiu edukacji, poszerzaniu fachowej i praktycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji. W ramach programu organizowane są ogólnopolskie konkursy – Konkurs dla Młodych Architektów i Konkurs dla Młodych Inżynierów.

PARTNERZY PROGRAMU

Piąta edycja Programu Builder For The Young Architects i pierwsza, inauguracyjna edycja Programu Builder For The Young Engineers – dobiegły końca!

Ich finał nie jest jednak tylko zwieńczeniem konkursów dla młodych architektów i inżynierów, studentów oraz absolwentów wyższych uczelni technicznych w kraju. Jest również podsumowaniem całorocznej aktywności uczestników programu edukacyjnego **Builder For The Future** – ich udziału w Dniach Młodego Architekta i Dniach Młodego Inżyniera, konsultacjach branżowych, panelach dyskusyjnych, debatach, wykładach, ćwiczeniach, warsztatach i *case study* na placach najciekawszych budowli realizowanych przez Partnerów Strategicznych Programu.

Współpraca z wydziałami architektury i budownictwa, zarówno na poziomie władz wydziałów, jak i organizacji studenckich oraz kół naukowych, rozwija się i podąża w kierunku wspierania prac zespołowych i interdyscyplinarnych projektów, a więc przygotowania młodych inżynierów do przyszłej pracy zawodowej i wspólnych wyzwań zarówno projektowych, jak i realizacyjnych na placach budowli.

Już na pierwszy rzut oka w pracach młodych architektów wyróżniają się nowe trendy prezentacji projektu – powoli odchodzimy od wizualizacji na rzecz modnych grafik ideowych i kolaży. Oko cieszą liczne inspiracje polską przyrodą i kulturą.

Duże wrażenie robią prace inżynierów, które również wyróżniają się estetyką, innowacyjnością i świadomością dotyczącą przedstawienia projektu konkursowego. Kładki są przemyślane jako forma w krajobrazie, a nie tylko element komunikacji pieszej. Młodzi uczestnicy są świadomi idei budownictwa zrównoważonego i odważnie potrafią tych idei bronić w swoich koncepcjach, czego przykładem są również projekty garaży wielopoziomowych.

Młodzi inżynierowie potrafią umiejętnie wykorzystywać współczesne narzędzia i programy ułatwiające proces modelowania oraz obliczeniowy, potrafią optymalizować rozwiązania i dojrzałe wyciągać wnioski. Udowodnili to w projekcie optymalizacji rozwiązania monolitycznego stropu żelbetowego wielorodzinnego budynku mieszkalnego.

Z prawdziwą przyjemnością i satysfakcją możemy rekomendować Laureatów obu konkursów pracodawcom, a samym Laureatom życzymy niegasnącej pasji do zawodu i satysfakcji z jego wykonywania!

MGR INŻ. DANUTA BURZYŃSKA
REDAKTOR NACZELNA MIESIĘCZNIKA BUILDER

KONKURS
DLA MŁODYCH
ARCHITEKTÓW

20
17
EDYCJA V

Konkurs dla Młodych Architektów rozwija się i dojrzewa. Tegoroczne zadania V już edycji były różnorodne i pozwalały odnaleźć się w tej interesującej rywalizacji projektantom o różnych predyspozycjach. Pozwalały na zaprezentowanie myślenia konceptualnego zarówno w sytuacji zupełnej dowolności („Uchwycić w kadrze”), jak i w trudnej sytuacji urbanistycznej („Ogród Sztuki” przy PKiN w Warszawie); umożliwiały pokazanie trafności w umiejętności rozwiązania problemu w konkretnym zadaniu typologiczno-funkcjonalnym („Rekreacja wodna w mieście”) i na popis w zakresie prezentacji własnych koncepcji we wszystkich trzech kategoriach zadań.

Wieloosobowe Jury składające się z aktywnych i utytułowanych projektantów, laureatów konkursów architektonicznych, architektów działających przy popularyzacji różnych produktów służących projektowaniu i realizacjom, przedstawicieli firm producenckich i samego organizatora – magazynu „Builder”, traktuje uczestników bez taryfy ulgowej, według regulaminu, po partnersku, ale z wysoko postawioną poprzeczką. Finał zmagania połączony z autorskimi prezentacjami przed tym areopagiem jest na pewno wielkim przeżyciem. W tym roku był ciekawy, pełen emocji, inspirował dyskusje wśród jurorów, które doprowadziły jednak do werdyktów bez głosów odrębnych.

Warto wystawiać się na takie próby. „Tyle wiemy o sobie, ile nas sprawdzono” – napisała poetka. Dotyczy to nie tylko sytuacji dramatycznych, jak we wspomnianym wierszu (*Minuta ciszy o Ludwice Wawrzyńskiej Wiślawy Szymborskiej*), ale wszystkich tych momentów, gdy chcemy konfrontować nasz wyobrażony wizerunek twórcy z tym, jak faktycznie sobie radzimy jako projektanci. I dlatego konkursy mają sens – są pewnego rodzaju lustrem, w którym warto się co pewien czas przeglądać.

PROF. DR HAB. INŻ. ARCH. EWA KURYŁOWICZ
PRZEWODNICZĄCA JURY V EDYCJI KDMA

KAPITUŁA KONKURSU

**prof. dr hab. inż.
Leonard Runkiewicz**
ITB, Politechnika Warszawska,
Przewodniczący
Rady Naukowej
miesięcznika „Builder”

**prof. dr hab. inż. arch.
Ewa Kuryłowicz**
Kuryłowicz & Associates,
Wydział Architektury
Politechniki Warszawskiej,
Fundacja im. S. Kuryłowicza

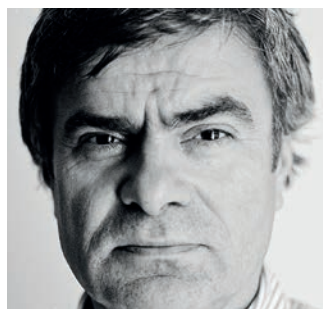
arch. Mariusz Ścisło
Prezes Zarządu SARP,
Prezes Zarządu FS&P Arcus

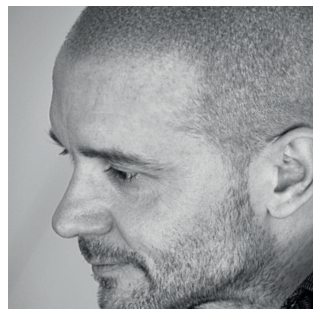
dr Rafał Barycz
Biuro Architektoniczne
Barycz i Saramowicz

arch. Andrzej M. Chóldzyński
AMC – Andrzej M. Chóldzyński

arch. Włodzimierz Mucha
Bulanda, Mucha – Architekci

arch. Robert Konieczny
KWK PROMES

arch. Marcin Sadowski
JEMS Architekci

arch. Mirosław Nizio
Nizio Design International

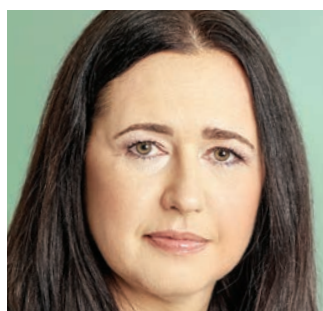
arch. Oskar Grąbczewski
OVO Grąbczewscy Architekci

arch. Szymon Wojciechowski
APA Wojciechowski

arch. Stanisław Deńko
Wizja

arch. Monika Kupka-Kupis
Koordynator Projektów
VELUX Polska Sp. z o.o

arch. Witold Szymanik
Prezes Zarządu
WSC Szymanik i S-ka Sp. z o.o.

Magdalena Malewska

Dyrektor Sprzedaży
i Marketingu
Dywizji EP w Polsce,
ABB Sp. z o.o.

Marek Wrzał

Prezes Zarządu
Berndorf Baderbau Sp. z o.o.

Michał Daszkiewicz

Dyrektor Pionu Betonu
Członek Zarządu CEMEX
Polska

Mirosław Butryn

Wiceprezes Zarządu
ES-SYSTEM S.A.

Czesław Penconek

Prezes Rady Nadzorczej
Klinkier Przysucha S.A.

Michał Wrzosek

Prezes Zarządu
PERI Polska Sp. z o.o.

Paweł Majchrowski

Kierownik działu
koordynacji inwestycji
Ponzio Polska Sp. z o.o.

Łukasz Łuto

Wiceprezes Zarządu
Porta KMI

Andrzej Kaczor

Dyrektor Zarządzający
SODAL Sp. z o.o

Adam Myśliwiec

Business Manager
SSAB

Adam Księżopolski

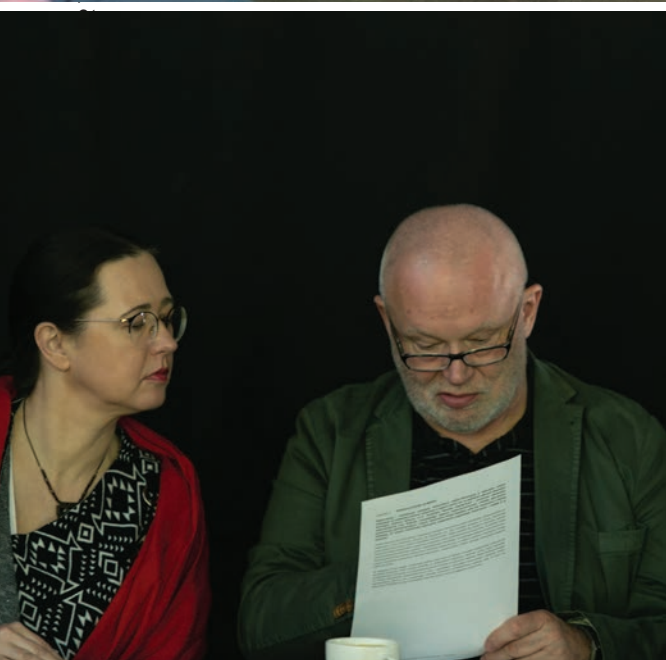
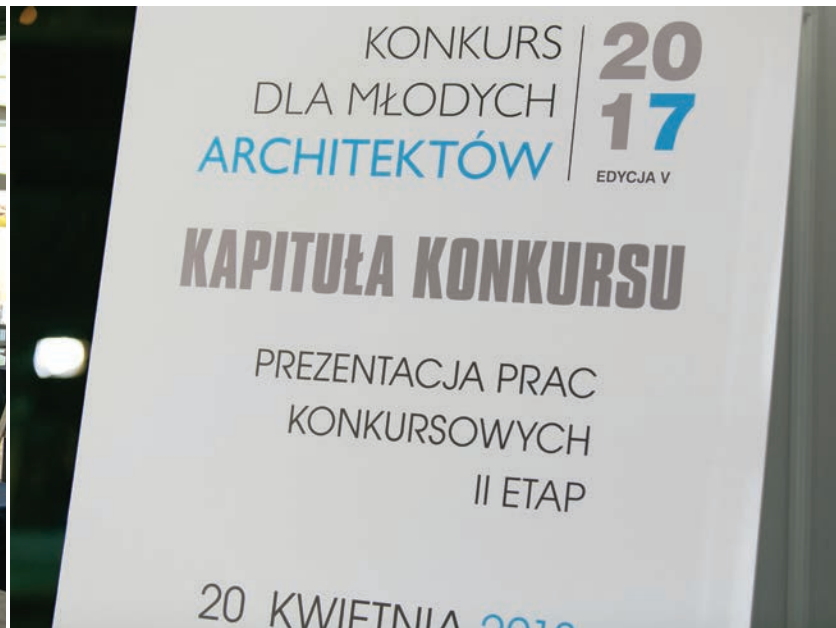
Menadżer Działu Sprzedaży
i Rozwoju Rynku
Saint-Gobain Building Glass
Polska

mgr inż. Danuta Burzyńska

Redaktor Naczelna „Buildera”

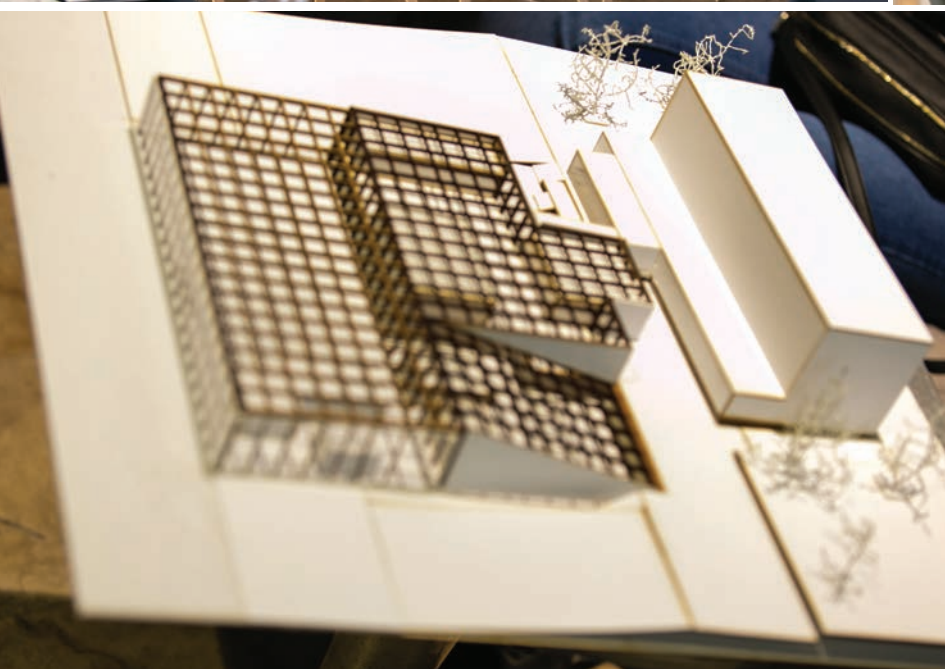
KAPITUŁA KONKURSU PREZENTACJA PRAC FINAŁOWYCH

KONKURS
DLA MŁODYCH
ARCHITEKTÓW

20
17

EDYCJA V

PRACE FINAŁOWE

KONKURS
DLA MŁODYCH
ARCHITEKTÓW

20
17
EDYCJA V

ZADANIA KONKURSOWE

Konceptcja architektoniczna obiektu wybranego z poniższych kategorii z uwzględnieniem m.in. włączonych w konkurs materiałów i technologii.

1. OGRÓD SZTUKI

Projekt koncepcyjny pawilonu sezonowego poświęconego sztuce w wybranej lokalizacji: Park Świętokrzyski przy PCK w Warszawie lub w sąsiedztwie projektowanego obecnie Muzeum Sztuki Nowoczesnej.

2. REKREACJA WODNA W MIEŚCIE

Modernizacja i ewaluacja istniejącej infrastruktury wodno-rekreacyjnej w wybranym mieście.

3. UCHWYĆ W KADRZE

Wieża lub platforma widokowa z towarzyszącym jej pawilonem, realizująca nową przesłanie architektoniczną, wzbogacającą dodatkowo o funkcje informacyjne, edukacyjne, kulturalne, wypoczynkowe, rekreacyjne lub inne.

W każdym z trzech zadań konkursowych zostaną przyznane następujące nagrody:

NAGRODY

I nagroda – 9.000 zł

II nagroda – 5.000 zł

III nagroda – 3.000 zł

Łączna pula nagród
pieniężnych: 51.000 zł
oraz nagrody dodatkowe
i wyróżnienia

WYRÓŻNIENIE DODATKOWE

Firma WSC Władimir Szymanski i S-ka, dystrybutor programu ARCHICAD w Polsce, ufundowała dodatkową nagrodę za najlepszą pracę konkursową przygotowaną w programie ARCHICAD.

NAGRODY

I nagroda – 3.000 zł

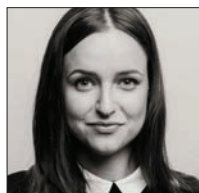
II nagroda – 2.000 zł

III nagroda – 1.000 zł

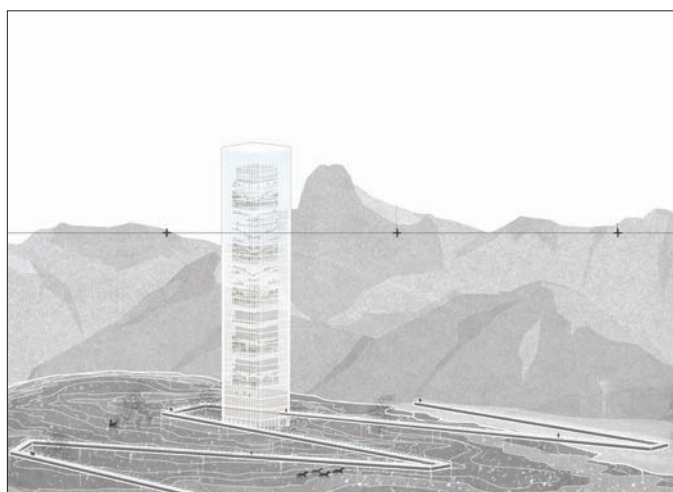
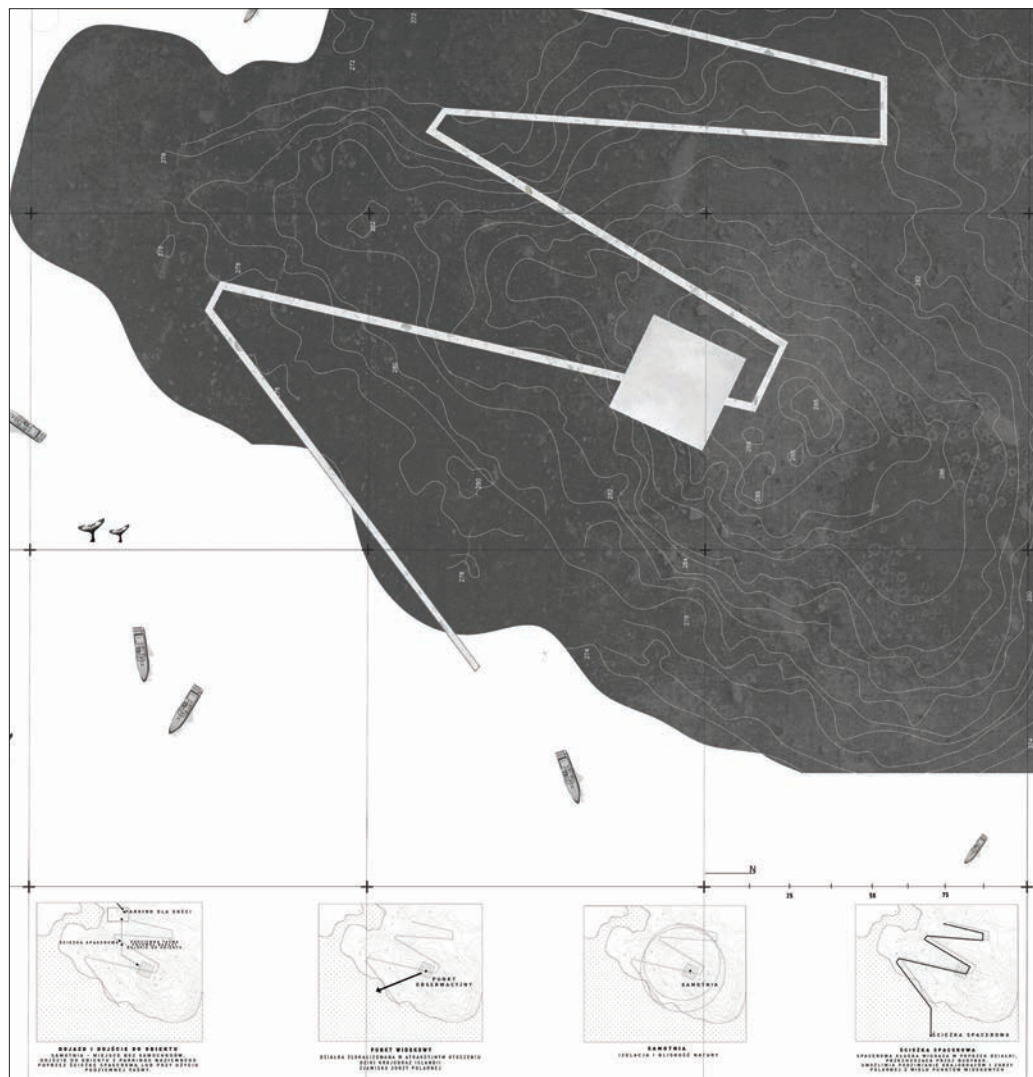
Obiekt dedykowany jest dla osób, które chcą zagłębić się we własnych myślach, pozostając w samotności. Mieści się on północnym krańcu Islandii. Pieszne dojście do budynku stanowi ścieżka spacerowa zlokalizowana na poziomie pierwszego piętra, która przebija się przez lobby budynku i przechodzi tuż nad klifem. Tam rozpościera się widok na Morze Grenlandzkie. Budynek składa się z dwóch części: wewnętrznej – zielonej wieży widokowej, z terenami parkowymi oraz zewnętrznej, w której zlokalizowane są poszczególne funkcje: konferencyjna, rekreacyjna, hotelowa, strefa spa. Kulminacyjną częścią budynku jest punkt widokowy, gdzie kończy się wszelka komunikacja w postaci schodów i wind. Użytkownicy są zdani jedynie na kładki, po których mogą pieszo dostać się na sam szczyt wieży. Projekt celowo zestawia zewnętrzny, surowy, krajobraz Islandii z ciepłym, przepelnionym zielenią, widokiem na wewnętrzne dziedzińce.

SAMOTNIA

KAROLINA SZCZYGIEL
ANETA SZATANIK
Politechnika Śląska

KAROLINA SZCZYGIEŁ

Studentka pierwszego roku studiów magisterskich na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej. Architektura dla niej nie ma w sobie barier – to dzięki temu mogła spełniać się, projektować i studiować również w Danii i we Włoszech. W swoich projektach zawsze stara się łączyć kreatywne pomysły, wplatając w nie elementy zrównoważonej architektury. W trakcie procesu projektowego najbardziej inspirują ją krajobraz oraz historia miejsca.

ANETA SZATANIK

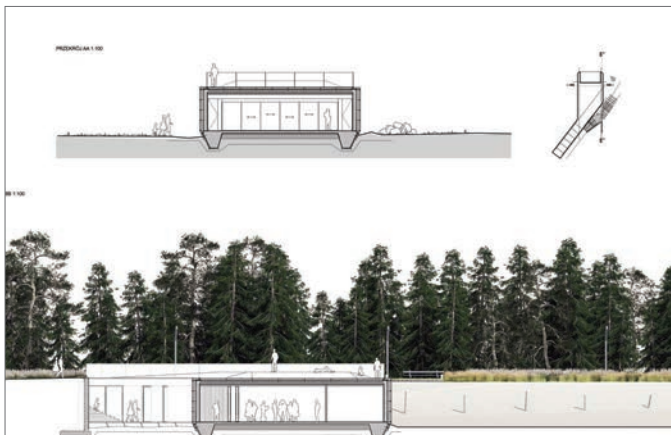
Studentka pierwszego roku studiów magisterskich na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej. Inspiruje ją holenderska architektura, którą odkrywała podczas praktyk w Amsterdamskim biurze „Next Architects”. Miała tam okazję pracować nad projektami większych założeń urbanistycznych i mostów. Zagadnienia, którymi się interesuje są związane z przestrzeniami publicznymi w mieście. Poza uczelnią uczestniczy w licznych warsztatach architektonicznych, m.in. takich jak OSSA, MEDS.

Platforma widokowa w formie ściętej barki, pochłoniętej przez wydmy z płaszczyzną lustrzaną w części tarasowej to odpowiedź na zadanie konkursowe dla przedstawienia architektury w krajobrazie, która jest narzędziem do obcowania z naturą. Modyfikując widok po przez usunięcie części horyzontu i zdublowanie odbicia nieba, platforma prezentuje użytkownikowi unikatowy ogląd otaczającej go przestrzeni.

BAŁTYCKIE ODBICIE

ARTUR KLIMCZAK
Zachodniopomorski
Uniwersytet Technologiczny

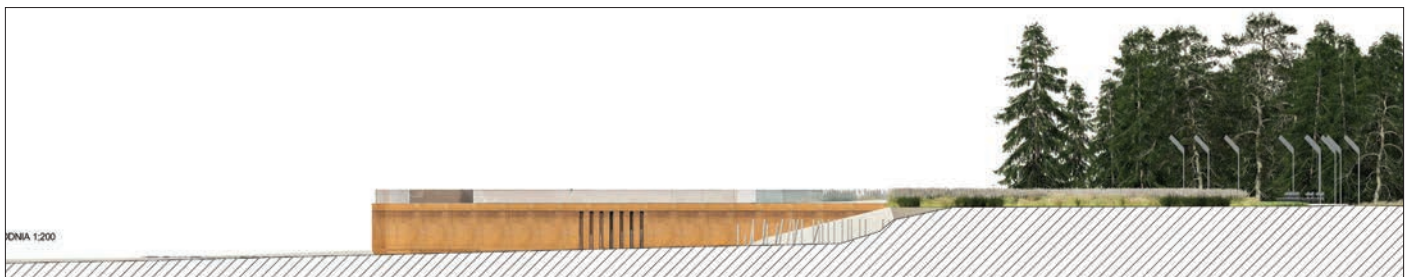

ARTUR KLIMCZAK

Absolwent Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie na wydziale architektury i urbanistyki. Praktykant kilku większych pracowni zachodniopomorskich. Laureat kilku ogólnopolskich konkursów architektonicznych i graficznych. Przedmiot zainteresowań architektonicznych to głównie aktualny rozwój współczesnej architektury oraz projektowanie przestrzeni wspólnych.

ZADANIE KONKURSOWE ■ UCHWYĆ W KADRZE

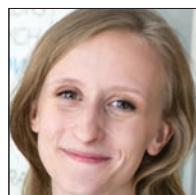
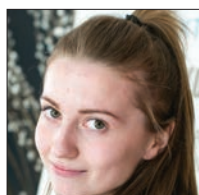

Głównym założeniem koncepcji projektowanego punktu widokowego było stworzenie formy, która pozwala na podziwianie krajobrazu Beskidu Śląskiego, nie zasłaniając go swoim gabarytem. Obiekt umieszczony jest przy czerwonym szlaku prowadzącym na szczyt Baraniej Góry. Jest to szlak często uczęszczany, o charakterze ścieżki edukacyjnej z tablicami informacyjnymi dotyczącymi regionalnej flory i fauny.

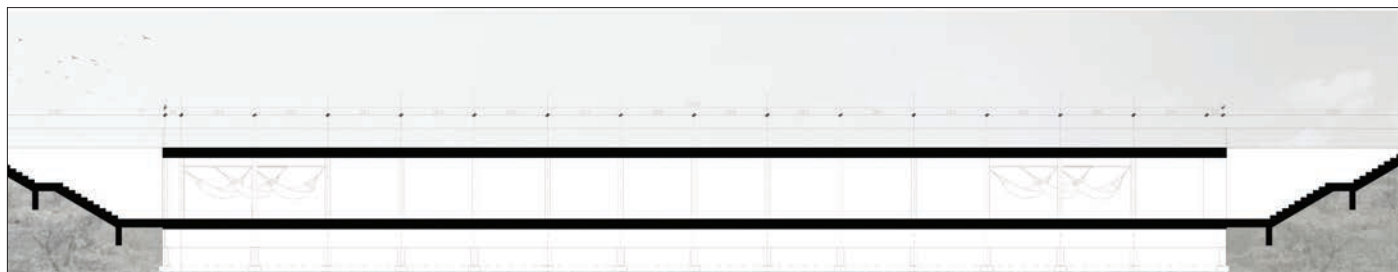
Projekt SZAŁAS jest podsumowaniem ścieżki edukacyjnej. Jego forma wtopiona jest w rzeźbę terenu, dzięki czemu nie zakłóca naturalnej harmonii otaczającej przyrody, ale również sama tworzy obraz otaczającego ją terenu poprzez odbicie w lustrzanych szybach. Jest to punkt, w którym krajobraz można podziwiać zarówno z wnętrza, jak i z zewnątrz.

SZAŁAS jest odpowiedzią na potrzeby funkcjonalne w tym terenie. Zapewnia miejsce do odpoczynku o charakterze edukacyjnym, informacyjnym i turystycznym. Wnętrze zawiera salę relaksacyjną, salę wykładową, jadalnię, galerię, obszerny balkon oraz WC.

SZAŁAS

MAŁGORZATA OLSZAŃSKA
NATALIA PŁOSKONKA
Politechnika Śląska

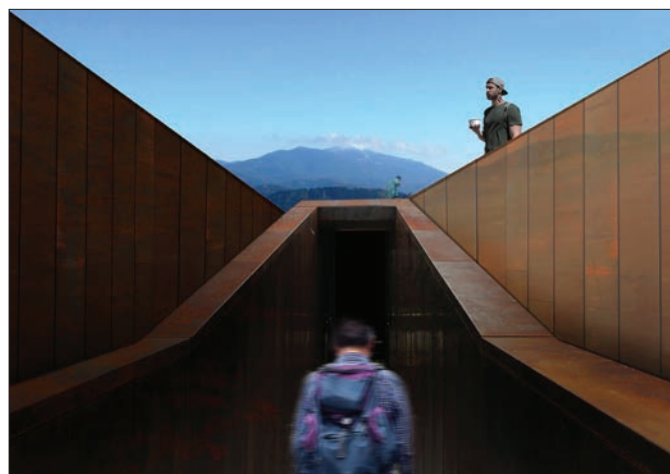
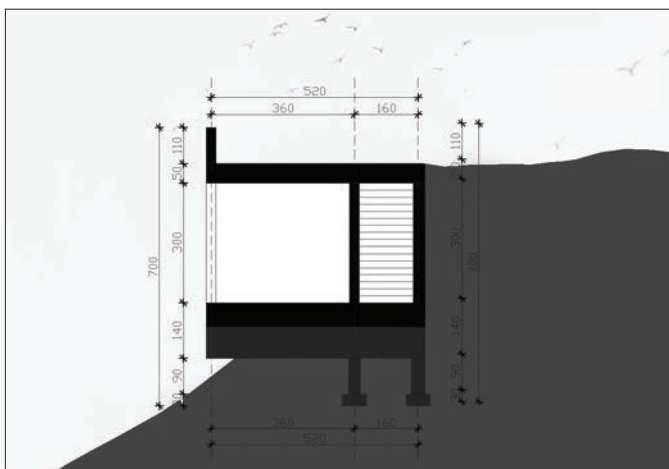

MAŁGORZATA OLSZAŃSKA

Studentka trzeciego roku architektury na Politechnice Śląskiej. Bardzo ceni sobie architekturę ekologiczną wykorzystującą naturalne materiały. W projektowaniu najważniejszy jest dla niej potencjalny użytkownik i jego komfort. Entuzjastka inicjatyw społecznych. Inspiracją są dla niej podróże, które dają jej możliwość poznania innych kultur.

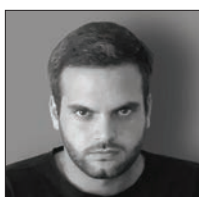
NATALIA PŁOSKONKA

Studentka trzeciego roku architektury. Swoje pierwsze doświadczenie zawodowe zdobywa w biurach architektonicznych oraz podczas zagranicznych praktyk konserwatorskich. Poszukiwanie równowagi pomiędzy wybranymi aspektami stylu życia a formą architektoniczną stanowi główny temat jej teoretycznych rozważań. W swoich projektach stawia na prostotę, funkcjonalność i harmonię. Poza studiami bierze czynny udział w wydarzeniach kulturalnych.

Projekt skupia się na uchwyceniu w kadrze świata zlokalizowanego w głębinach morskich. Potrzeba niewielu kroków, żeby w przeciągu kilku chwil znaleźć się pod wodą i z tej perspektywy oglądać inny, a jednocześnie ten sam, równoległy świat. To tutaj na moment, czas staje w miejscu, a myśli układają się zgodnie z rytmem fal morskich. W koncepcji wykorzystane zostało nieużytkowane od wielu lat tzw. trzecie moło, zlokalizowane w Uście nad Morzem Bałtyckim. Wybór tego miejsca to próba zmiany sposobu myślenia na temat terenów nadmorskich, które kojarzą się z przepelnionymi plażami latem i opustoszałymi wioskami zimą. Projekt zakłada wyodrębnienie wejścia do budowli, za pomocą rampy użytkownik znajduje się w jej wnętrzu, tym samym jest pod wodą. Na końcu kompleksu ulokowany jest punkt widokowy, uchwycenie w kadrze morskiej rzeczywistości za pomocą dużych przeszkleń. Dzięki nim natura wlewa się do wnętrza obiektu. Tam również znajduje się niewielki, dyskretny kompleks termalny – miejsce całorocznego wypoczynku. Pawilon ma nieregularny, przechodni kształt, dzięki czemu można dowolnie aranżować jego przestrzeń na potrzeby wystaw, spotkań. Wynioste wejścia do kompleksu współgra z wydmywym, zastanym na plaży krajobrazem. Niedoślawne wprowadzenie użytkownika pod wodę to próba ukazania mu innego sposobu myślenia, przedstawienia różnorodności świata. Ukazanie mu równoległej rzeczywistości, co jest dla niego okazją do chwilowego odcięcia się od codzienności.

RÓWNOLEGŁY

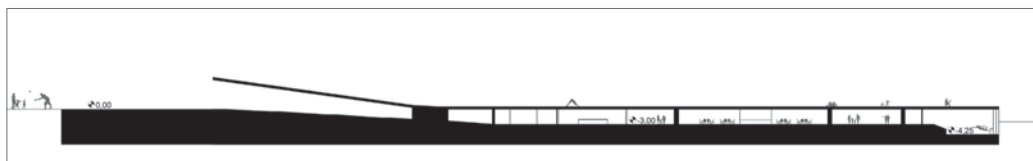

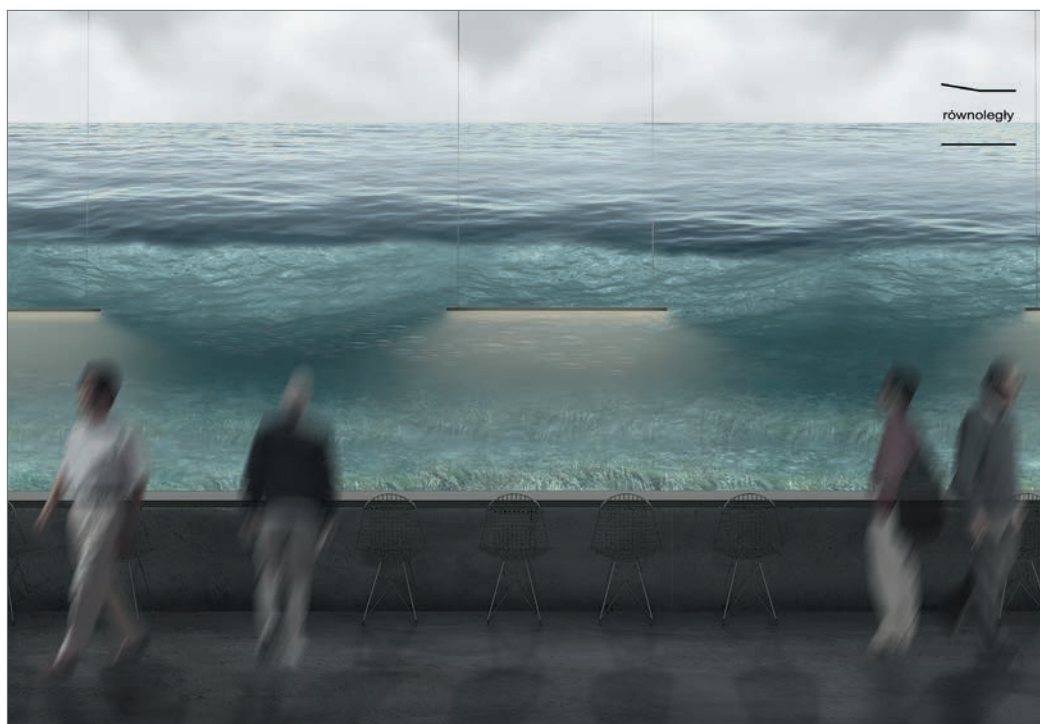
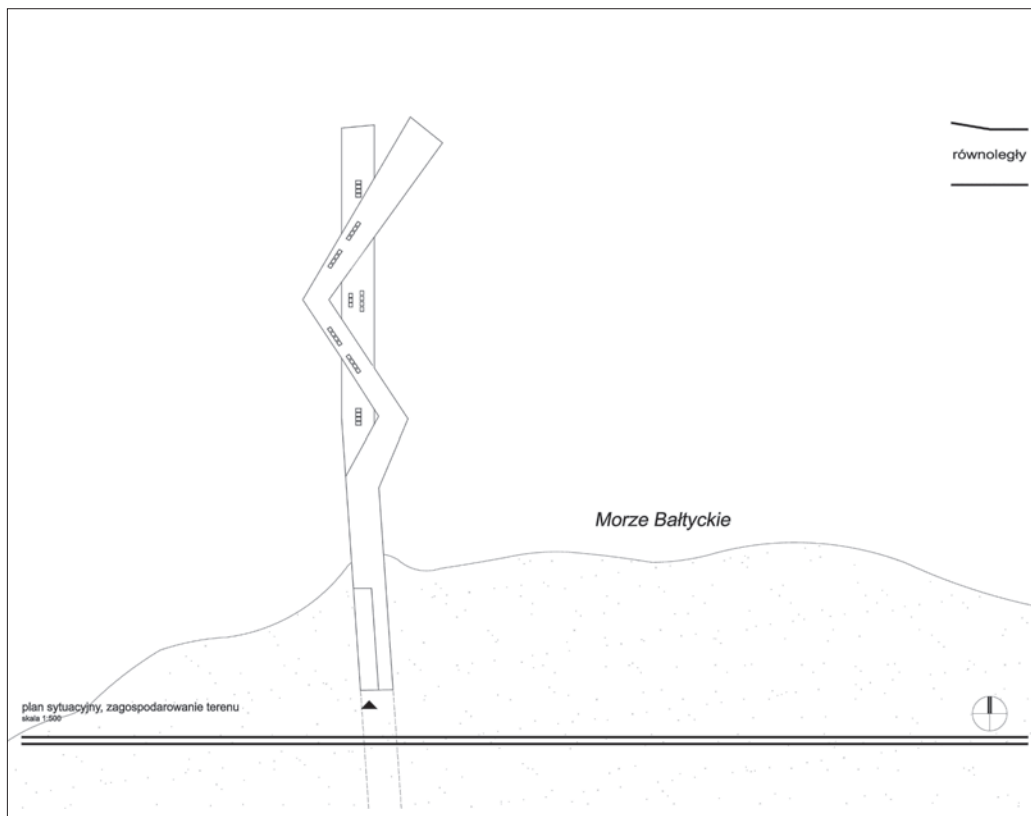
JOSE MARTIN AGUERA

The Superior Technical School
of Architecture of Malaga

ALEKSANDRA STOLTZ

Politechnika Poznańska

JOSE MARTIN AGUERA

Student ostatniego roku architektury. Urodzony w nadmorskim mieście Malaga w Hiszpanii. Od najmłodszych lat przejawiał duże zainteresowanie sztuką. Za sprawą swojego dziadka, doświadczonego konstruktora, architektura zaczęła być obecna w jego życiu. W jego projektach widać duży wpływ prostej architektury śródziemnomorskiej, opartej na mistrzowskich realizacjach Alvaro Siza i braci Aires Matues. Aktualnie realizuje swój projekt inżynierski, w którym bada geometrię i jej abstrakcje, tym samym starając się stworzyć idealny, minimalistyczny projekt zlokalizowany w jego rodzinnej miejscowości.

ALEKSANDRA STOLTZ

Studentka trzeciego roku architektury. Od ponad dekady aktywnie pracuje na rzecz teatru awangardowego. Zdobyte tam umiejętności innego sposobu spojrzenia na rzeczywistość okazują się być niezwykle przydatne podczas początkowych etapów jej pracy nad projektami architektonicznymi. Każdą koncepcję zaczyna od dokładnej analizy miejsca, zwracając uwagę na kontekst otoczenia i społeczeństwo, które będzie użytkownikami obiektu. W pracy projektowej skupia się na tym, jak różni ludzie postrzegają będą dany kompleks i co będzie mógł im zaoferować, następnie dostosowując go do rozmaitych potrzeb. Tworząc architekturę łączy współczesne rozwiązania z lokalnymi tradycjami. Ceni sobie pracę zespołową, gdyż uważa, że dobra architektura jest owocem poszukiwań i kompromisem różnych punktów widzenia.

CENTRUM TURYSTYCZNE, ALMENDRES CROMLECH, GUADALUPE, PORTUGALIA

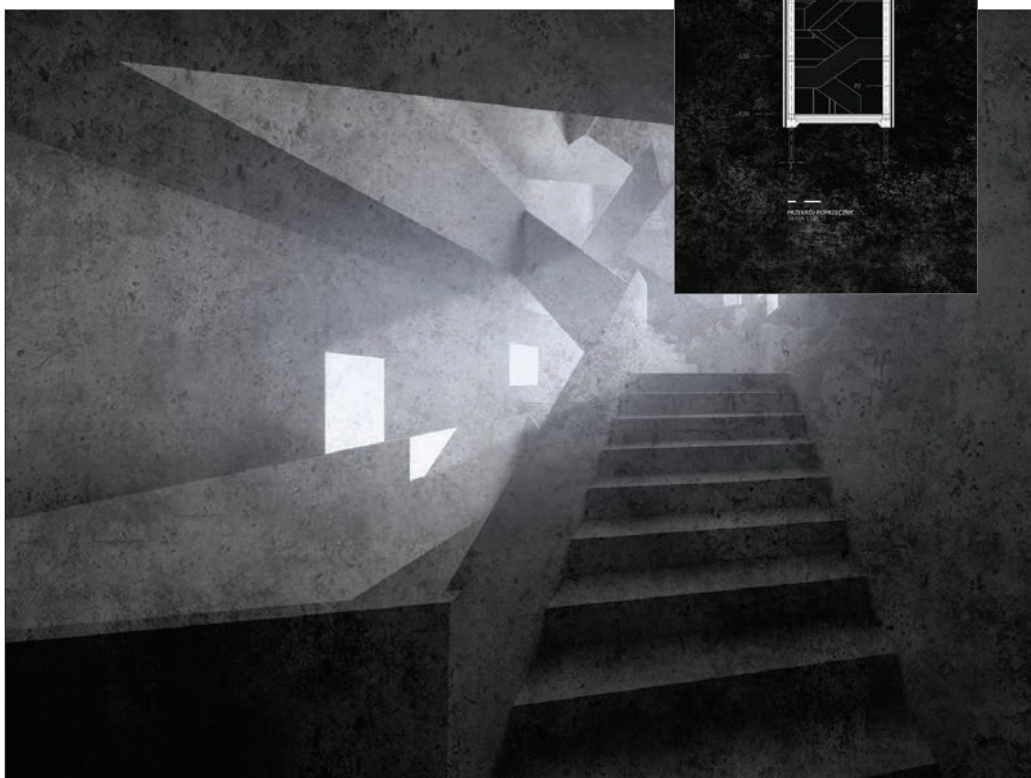
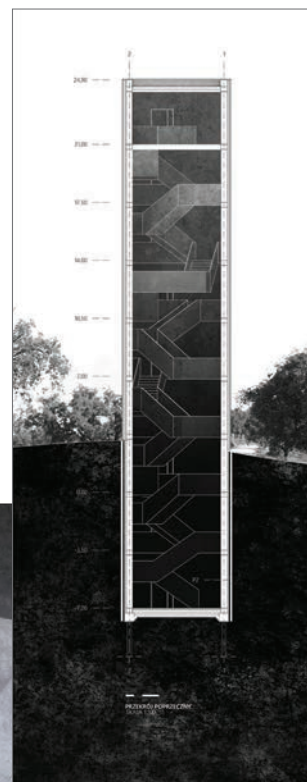
ROBERT WITCZAK

Technische Universiteit Delft,
Architecture and the Built Environment

Jak nawiązać dialog z tak silnie oddziałującym zabytkiem historii? Jak stworzyć budynek, który ma eksponować swoją funkcję? Jak powinna wyglądać architektura, która nie przytłacza swojego otoczenia? W jaki sposób ma funkcjonować obiekt służący promocji dorobku kulturowego neolitycznej cywilizacji?

Czy architektura prowokuje do rywalizacji? Czy architektura tła zawsze ma rację bytu?

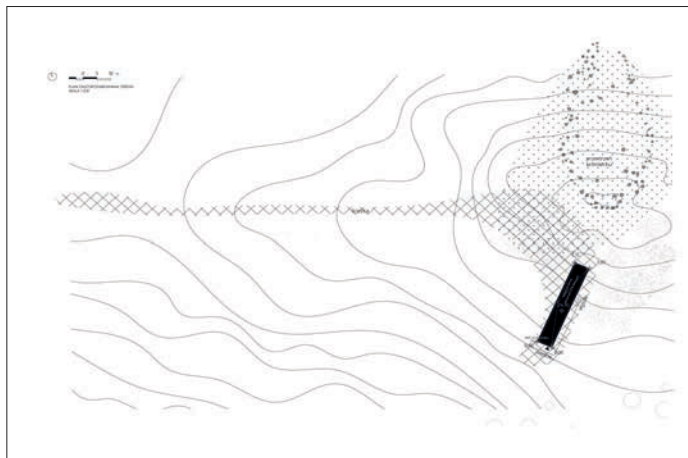
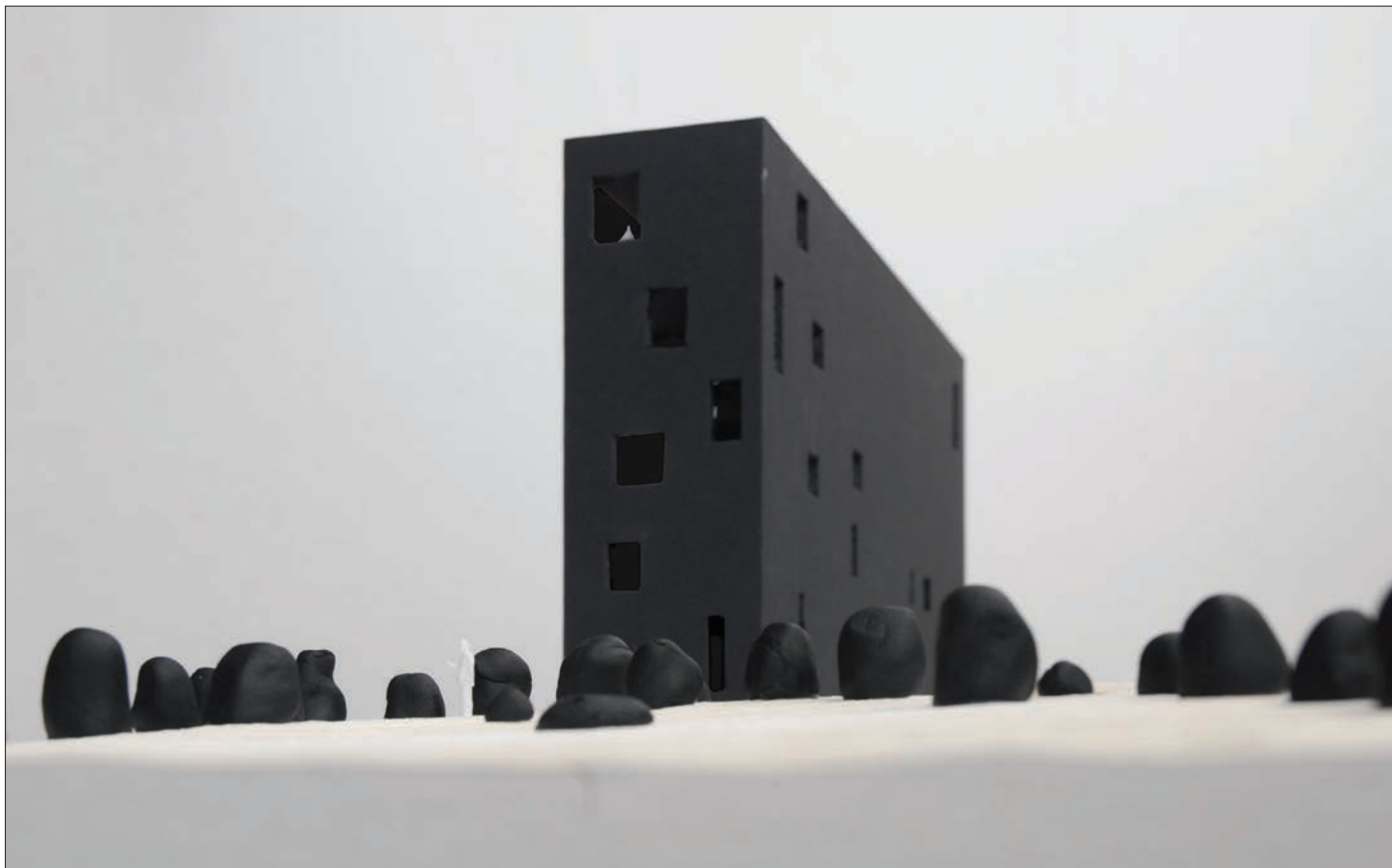
Projekt odnosi się do tego czym architektura jest w swojej istocie. Punktem wyjściowym stało się poszukiwanie wizji tego, jaka powinna być architektura powstająca w otoczeniu dziedzictwa kultury. Odwołując się do tego co w architekturze pierwotne, wchodzi w dialog z neolityczną strukturą kromlechu. Działając na zasadzie analogii projekt odkrywa od dawna ukrytą tajemnicę miejsca. Stworzona została atmosfera wielowarstwowej tajemnicy. Obiekt aktualizuje architektoniczny kod zawarty w megalitycznej konstrukcji kromlechu Almendres, używając podstawowych środków architektonicznego wyrazu.

ZADANIE KONKURSOWE ■ UCHWYĆ W KADRZE

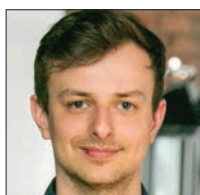
ROBERT WITCZAK

Student, architekt, obserwator. Urodzony we Wrocławiu, od niedawna mieszka w Holandii. W 2016 roku otrzymał dyplom inżynierski na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Uczestnik i finalistą wielu konkursów architektonicznych w Polsce i za granicą. Nominowany we wrocławskiej edycji konkursu SARP na najlepszy Dyplom Inżynierski Roku, gdzie otrzymał pierwszą nagrodę. Zdobył Grand Prix w konkursie na Minimalną Jednostkę Mieszkalną Architektura Murator. Odbywat praktyki w licznych biurach projektowych w Polsce i w Niemczech. Obecnie kontynuuje swoją edukację na studiach magisterskich w Holandii na Wydziale Architektury Uniwersytetu Technicznego w Delft. Aktualnie zajmuje się badaniem i spekulacją na temat przedmieść w regionach post socjalistycznych. W swojej praktyce architektonicznej rozwija zagadnienia interdyscyplinarności. Poszukuje roli jaką inne dziedziny mogą pełnić w architekturze oraz jak architektura może rozszerzać swój zasięg. Najbliżej architektury widzi dziennikarstwo, które w swojej praktyce łączy wrażliwość na otaczający świat z umiejętnością jego trafnej obserwacji oraz skutecznością w działaniu.

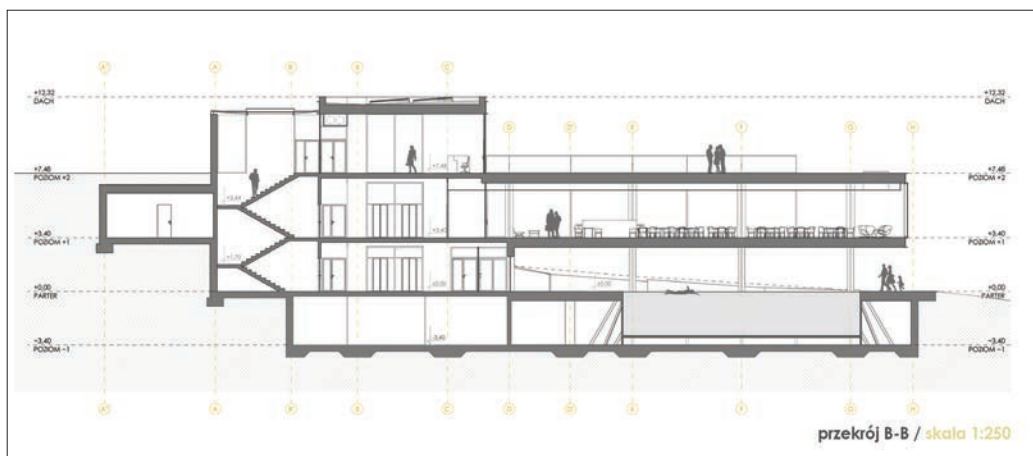

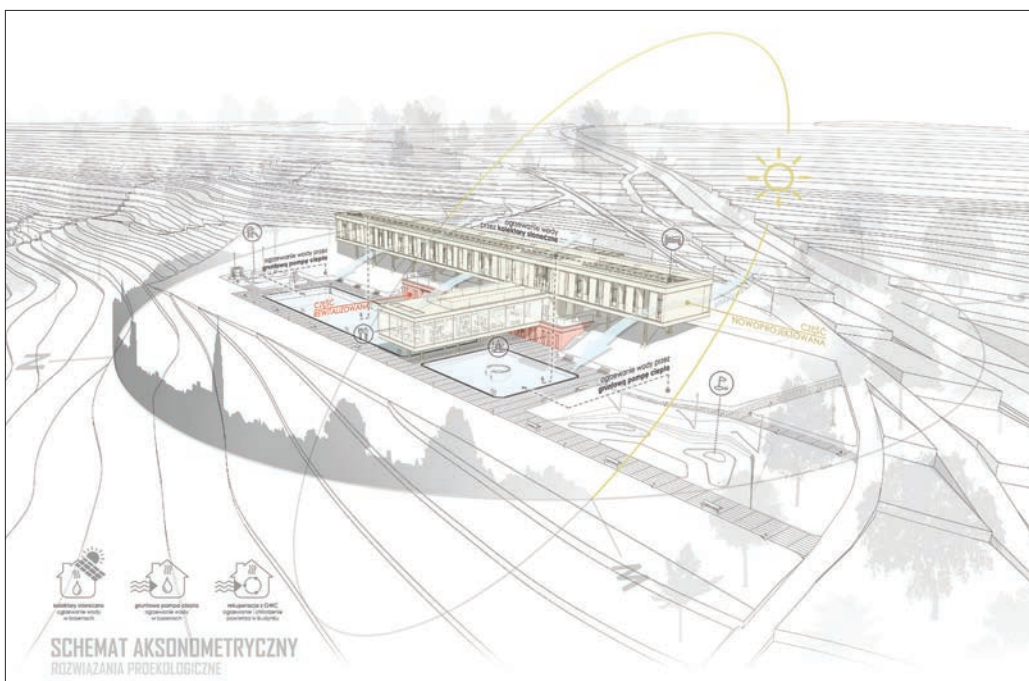
FLORA – to projekt rewitalizacji i modernizacji basenu w Bystrzycy Kłodzkiej. Nazwa pochodzi od patrona wzgórza – św. Floriana, a także nawiązuje do krajobrazowej charakterystyki projektu i jego związku z naturą. Basen zewnętrzny, zlokalizowany na zboczu Góry Parkowej, należy do najstarszych i najpiękniej położonych na Dolnym Śląsku. Główną ideą koncepcji jest podkreślenie niezwykle panoramy widokowej miasta, przy zachowaniu historycznego układu basenów. Równoległe do głównej osi kompozycyjnej zaprojektowano bryłę nadwieszoną nad założeniem. Podłużny obiekt ma pełnić w krajobrazie rolę miejscowego landmarku, a swoją architekturą nawiązywać do stylu modernistycznego budynku przebieralni. Tworzący się tarasowy układ pozwala na efektywną ekspozycję panoramy miasta, w której żadna z brył nie zasłania widoku innej. Dla każdej z niezależnych części obiektu, połączonych poprzez wspólny pion komunikacyjny, przewidziano indywidualne przeznaczenie. Program funkcjonalny wzbogacono o funkcję hotelową, gastronomiczną oraz SPA. Dzięki otwarciu widokowemu, bazującemu na rytmach historycznej elewacji, osoby korzystające ze strefy relaksu mogą doświadczać kojących przeżyć duchowych. W projekcie zastosowano rozwiązania proekologiczne mające na celu obniżenie kosztów eksploatacji budynku. Kolektory słoneczne oraz gruntowa pompa ciepła mają wspomagać ogrzewanie wody w basenach, natomiast system rekuperacji połączony z gruntowym wymiennikiem ciepła ma zapewnić komfort klimatyczny wewnątrz budynku.

FLORA

ADAM JANKOWSKI
ADRIANNA PACION
Politechnika Poznańska

ADAM JANKOWSKI

Pochodzący z Koszalina student piątego roku Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej. Architektura jako interdyscyplinarna dziedzina sztuki daje mu możliwość poszerzania zainteresowań i wyrażania siebie. W swojej pracy twórczej łączy zamiłowanie do rysunku, fotografii i modelarstwa. Pasjonat motoryzacji i najnowszych technologii. Interesuje się adaptacją architektury high-tech przy rewitalizacji obiektów zabytkowych, a także kreatywnym podejściem do projektowania przestrzeni publicznych. Bierze czynny udział w konkursach architektonicznych w Polsce i za granicą. Jego praca inżynierska zdobyła III miejsce na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej. Laureat I miejsca w konkursie urbanistycznym na rewitalizację terenów przemysłowych we Wrześni.

ADRIANNA POCION

Pochodząca z Kotłiny Kłodzkiej studentka piątego roku Wydziału Architektury Politechniki Poznańskiej. Pasjonatka architektury odczuwanej duchowo oraz sensorycznego doświadczania świata poprzez percepcję. Jej głównym punktem architektonicznych zainteresowań jest harmonia kompozycji oraz minimalizm formy wpisanej w krajobrazowy kontekst przestrzeni. Wykazuje szczególne zamiłowanie do terenów górskich, które łączy z poznawaniem tożsamości architektury rodzimej. Uwagę kieruje w szczególności w stronę drewnianej zabudowy tyrolskiej. Swoją kreatywność i wiedzę poszerza poprzez uczestnictwo w konkursach architektonicznych oraz staż w poznańskim biurze projektowym CDF Architekt.

Aquaterritorium – wydzielony, wewnętrzny obszar wodno-lądowy o konkretnym przeznaczeniu. (def. autora)

„Teoria Gestalt jest (czymś) więcej niż teorią percepcji; jest ona nawet (czymś) więcej niż jakakolwiek teoria psychologiczna” – K. Koffka.

Projekt obejmuje koncepcję całorocznie funkcjonującego kąpieliska na terenie nieczynnego kąpieliska „Fala” w Parku Śląskim w Chorzowie. Myśl przewodnią towarzyszącą autorowi odwołuje się do teorii percepcji Gestalt. Jej zasady zostały wykorzystane w celu jak najlepszego wkomponowania projektowanego obiektu w specyficzny krajobraz Parku, który tworzą: naturalna roślinność i modernistyczne budynki.

II
Założeniem projektowanego obiektu jest utworzenie wizualnego i fizycznego kontinuum przestrzennego pomiędzy wnętrzem a przestrzenią zewnętrzną. Ma on dematerializować się w przestrzeni w wyniku optycznej i programowej transparentności, stając się rozszerzonym programowo fragmentem Parku Śląskiego. Użytkownik ma czuć, że znajduje się w Parku, nie w budynku.

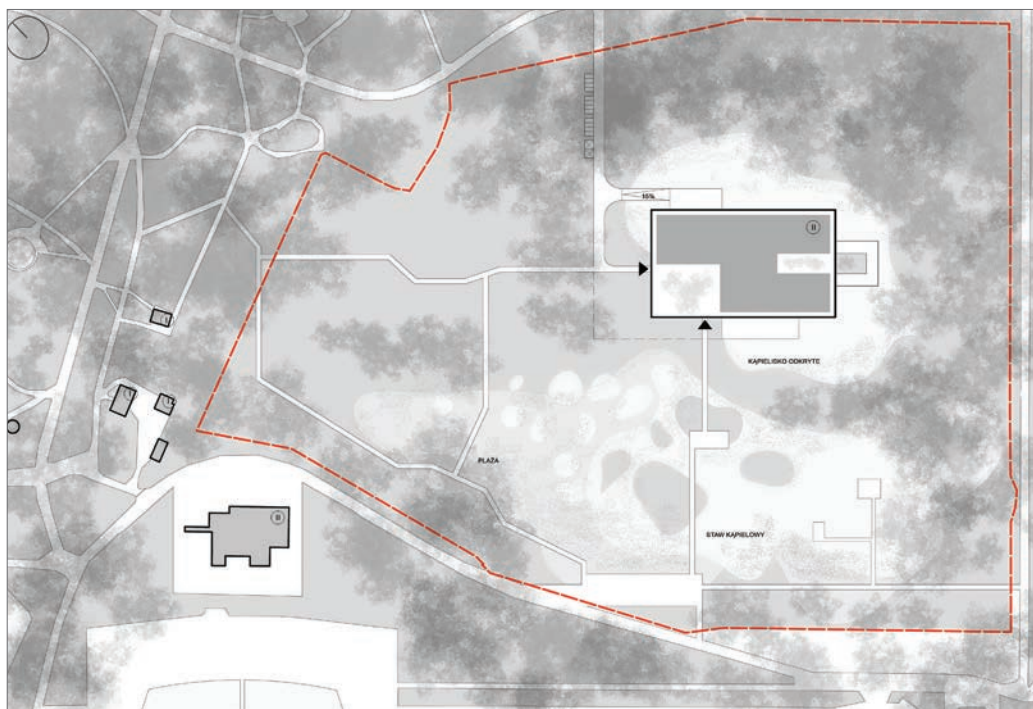
III
(...) To, co człowiek widzi, jest pochodną tego, co widział w przeszłości. – R. Arnheim
Proponowane rozwiązania nawiązują do kultury antycznej. Glorzyfikowała ona zdrowe ciało i ducha, kładąc równomierny nacisk na ich rozwój. Projektowany obiekt oferuje różnorakie atrakcje wodne, będące źródłem wielu doznań. Służy kulturze fizycznej i zacieśnieniu więzi społecznych.

AQUATERRITORIUM

Kąpielisko „Fala” w Parku Śląskim w Chorzowie

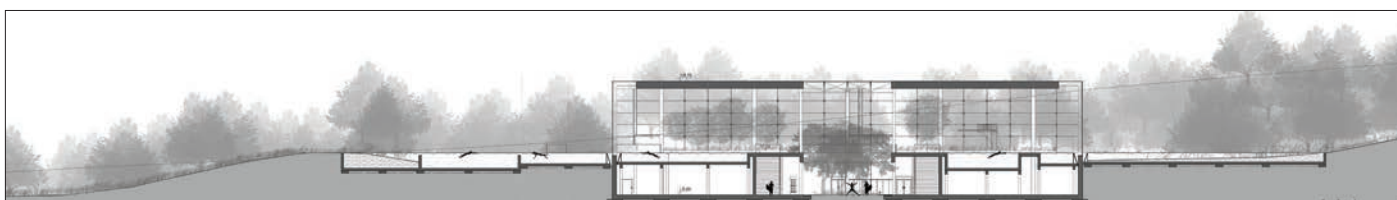
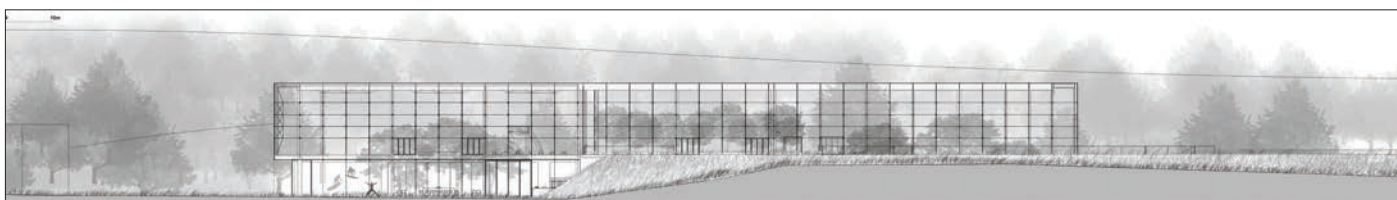
TOMASZ WRÓBEL
Politechnika Śląska
(absolwent)

TOMASZ WRÓBEL

Absolwent Wydziału Architektury Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Laureat wielu konkursów architektonicznych: zwycięzca Międzynarodowego Biennale Architektury Kraków 2017, wyróżniony w Konkursie Dorocznej Nagrody SARP im. Z. Zawistowskiego Dyplom Roku 2018. W swoich projektach kładzie nacisk na tworzenie harmonijnego związku architektury ze środowiskiem naturalnym. Interesuje się muzyką (gra na perkusji), motoryzacją oraz turystyką (pieszą i motocyklową), w których szuka relaksu i inspiracji do projektowania.

Koncepcja zespołu basenowego w Inowrocławiu oparta jest na połączeniu tradycji i nowoczesności. Obiekt zaprojektowany został wokół otwartego patio, które jest sercem projektu. Dzięki obniżeniu poziomu posadzki wpisuje się w otoczenie i w pełni wykorzystuje walory naturalnego krajobrazu, z którym sąsiaduje. Wprowadzenie przeszkleń otwierających obiekt na zieleń i wykorzystanie drewna na elewacjach potęguje ten efekt. Forma obiektu zainspirowana została tradycyjnymi polskimi rozwiązaniami architektonicznymi, a rozrzeźbienie piątej elewacji nadało mu nowoczesnego charakteru.

ZESPÓŁ BASENOWY W INOWROCŁAWIU

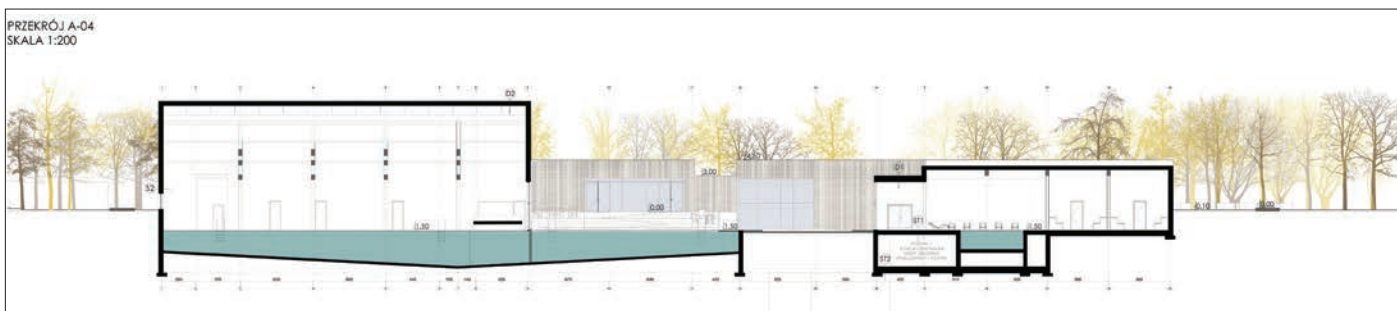
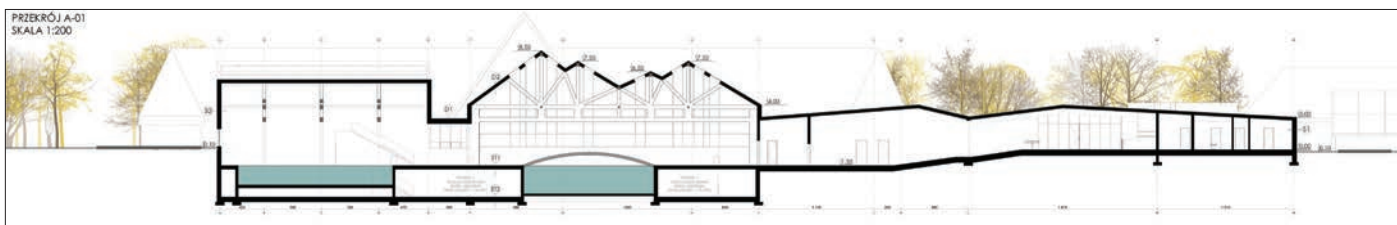
ZUZANNA ŻOŁNIERCZYK
Politechnika Warszawska

ZUZANNA ŻOŁNIERCZYK

Studentka drugiego roku studiów magisterskich na wydziale architektury oraz absolwentka szkoły muzycznej pierwszego stopnia. Entuzjastka architektury miejsca. Przy projektowaniu ważny jest dla niej czynnik społeczny. W projektach zawsze szuka interakcji architektury z naturą.

ZADANIE KONKURSOWE ■ REKREACJA WODNA W MIEŚCIE

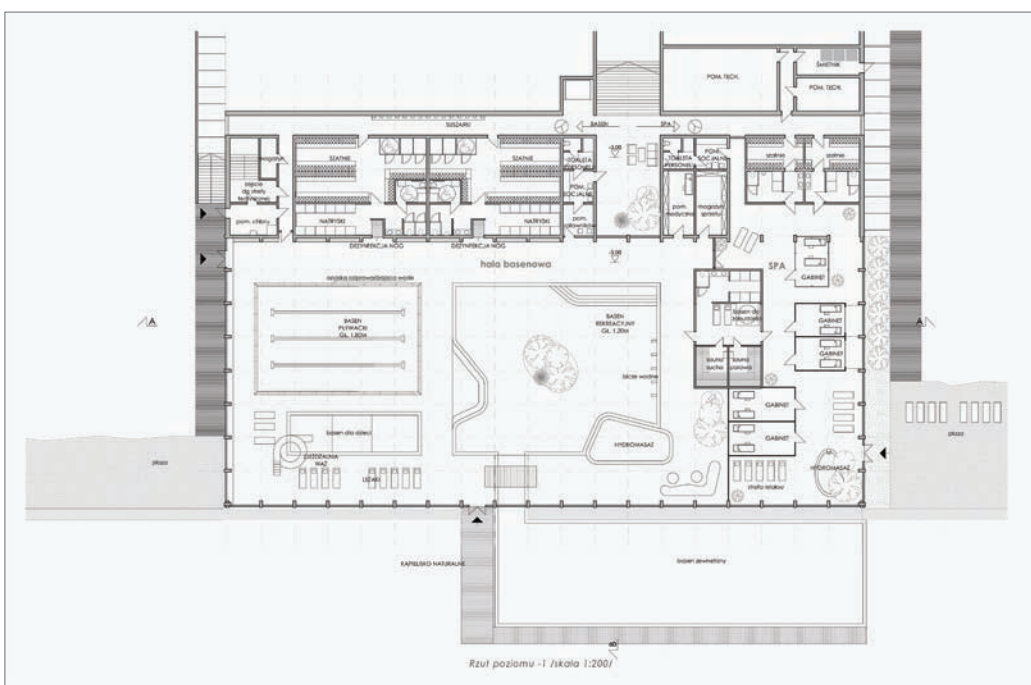
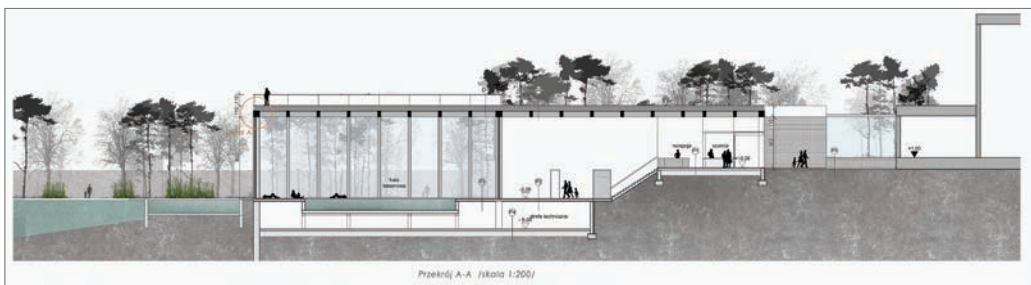

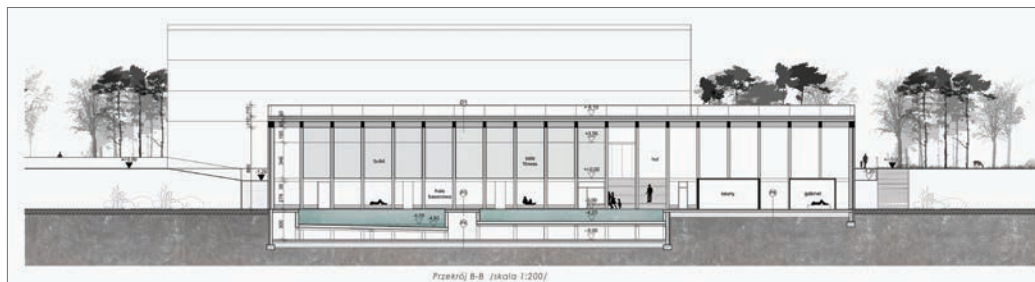
Celem nowo powstałego zagospodarowania terenu jest powiązanie przestrzenne istniejącego hotelu, nowego budynku SPA, terenów sportowych oraz stawów. Na bazie istniejącej komunikacji powstała nowa sieć ścieżek oraz nowy program funkcjonalny składający się z ponad 20 obiektów wypoczynkowo-sportowych. Linia brzegowa trzech stawów została uregulowana, w przestrzeni po istniejącej niecce zaproponowano naturalne kąpielisko biotopowe. Pozostałe stawy zachowują swój naturalny charakter. Proponujemy również wprowadzenie restauracji w głębi terenu, tak aby ożywić to miejsce. Byłby to obiekt unikatowy w skali kraju który pomógłby w promocji ośrodka i zyskaniu popularności turystycznej. Dzięki schowaniu budynku częściowo w ziemi zachowaliśmy widoczność na park dla wszystkich gości hotelowych a baseny SPA znalazły się na poziomie lustra wody co zapewnia ich użytkownikom niezwykle kontakt z przyrodą. Zależało nam na tym aby była to architektura związana z otoczeniem, prosta, nie epatująca wielością form i materiałów. Staraliśmy się używać naturalnych materiałów, takich jak drewno oraz kamień i cegła w ciemnej tonacji, które mają swoim odcieniem i strukturą przywoływać na myśl dawny industrialny, szaro-czarny charakter Rybnika. Idea kształtowania przestrzeni wewnątrz polega na swobodnym rozrzuconiu prostopadłościennych boxów. Umożliwia to swobodne przemieszczanie się pomiędzy nimi podobnie jak woda, która opływa dookoła kamienie dając użytkownikom poczucie przenikania się przestrzeni.

SPA W RYBNIKU

PIOTR ŁABĘDA
ALEKSANDRA PRZYWÓZKA
Politechnika Warszawska

PIOTR ŁABĘDA

Student VI roku na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. W projektowaniu często kieruje się uchwyceniem w architekturze ducha miejsca oraz redukcją zbędnych elementów.

Poza architekturą jego wielką pasją jest wizualizacja. Sztukę oraz umiejętność tworzenia wizualizacji zbudował na dużym doświadczeniu w rysunku odręcznym oraz fotografii. Zwycięzca prestiżowego międzynarodowego konkursu wizualizacji architektonicznej CGArchitect Architectural 3D Awards 2015.

W swojej pracy łączy architekturę, wizualizację i sztukę. Zawsze stara się przewidzieć w jaki sposób będzie funkcjonował przyszły budynek, jakie uczucia będzie wywoływał u użytkowników, jaki nastrój będzie w nim panował. Człowiek w architekturze jest dla niego najważniejszy.

ALEKSANDRA PRZYWÓZKA

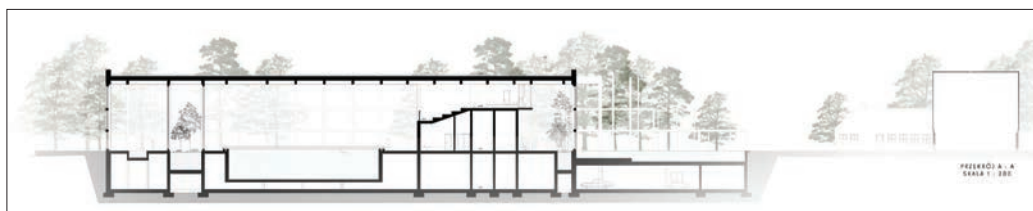
Studentka VI roku Wydziału architektury na Politechnice Warszawskiej. Pasjonatka podróży, historii architektury i sztuki oraz projektowania zrównoważonego. Uczestniczka programu wymiany studenckiej Warszawa/Detroit oraz wielu krajowych i międzynarodowych konkursów, takich jak CoLLaboratoire czy Arkxsite. Uważa, że najważniejszy w projektowaniu jest tzw. duch miejsca – *genius loci*, a także wykorzystywanie technologii przyjaznych środowisku, takich jak odnawialne źródła energii, recykling czy naturalne materiały. W swoich koncepcjach często skupia się na rozwiązaniach prospołecznych i proekologicznych, które mają aktywować zdegradowane obszary miast i wpłynąć pozytywnie na istniejące otoczenie.

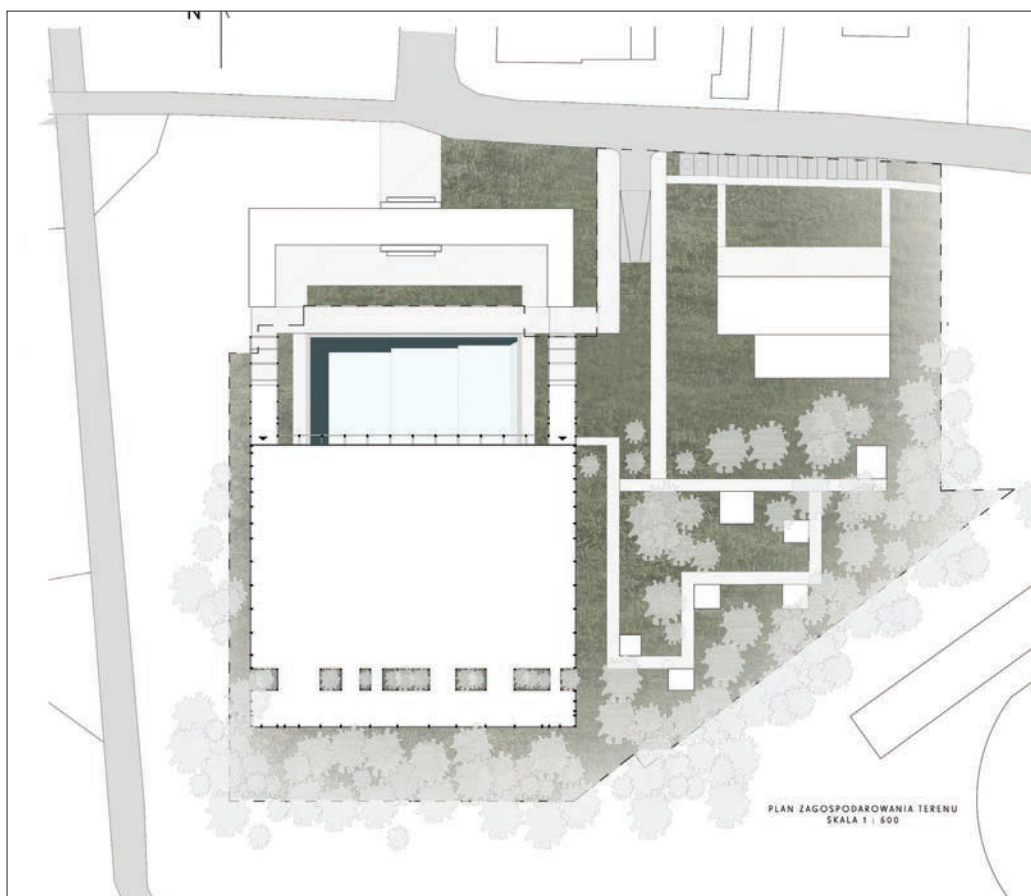
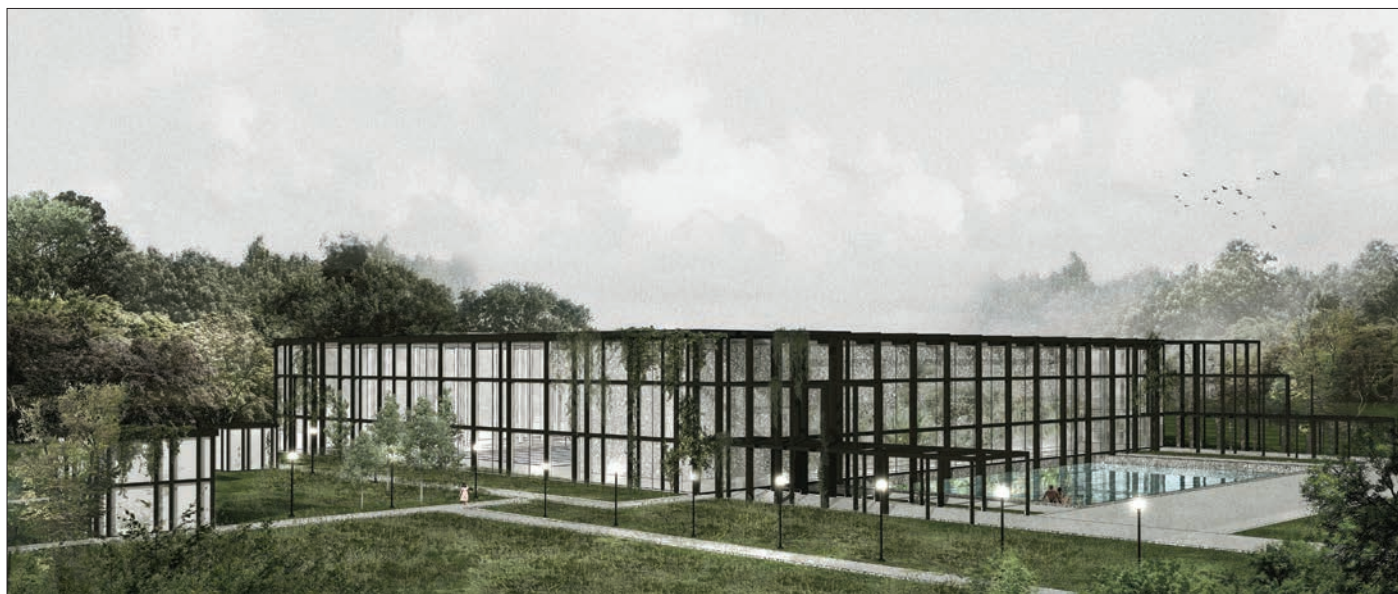
PŁYWALNIA W INOWROCŁAWIU

Czym jest uzdrowisko? Bardzo dobrą odpowiedzią na to pytanie jest najbliższe otoczenie wybranej działki w Inowrocławiu. Pobliskie tereny, na których zlokalizowane są łącznie solankowe, sanatoria, ogrody botaniczne czy zakład przyrodoleczniczy tworzą czytelny charakter tego miejsca. Punktem odniesienia w projekcie była właśnie istota tej przestrzeni. Zaproponowane zostało utworzenie pływalni krytej wraz z otwartym basenem rekreacyjnym i zespołem wolnostojących saun oraz lokali gastronomicznych, zlokalizowanych wśród otaczającej zieleni. Koncepcja architektoniczna nawiązuje do głównej części elewacji istniejącego budynku hotelowego, a układ basenu wynika z idei utrzymania spójności z zastaną architekturą oraz przyrodą. Wewnątrz oddzielona została część wypoczynkowa od tej typowo basenowej kubikami wypełnionymi zielenią. Projektowany budynek przenika się z otoczeniem poprzez arkadowe przedłużenie elewacji porośniętej roślinnością. Dzięki takim rozwiązaniom zatarta zostaje granica między wnętrzem a zewnątrz, a architektura jest zmienna w zależności od pory roku i dnia oraz konkretnych gatunków roślin, które zostaną posadzone w bezpośrednim sąsiedztwie.

ALEKSANDRA KOPANIA
Politechnika Warszawska

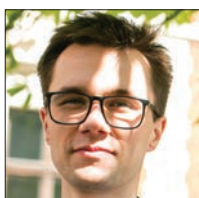

ALEKSANDRA KOPANIA

Studentka drugiego roku studiów magisterskich na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Psychologia, obok architektury, jest jej drugą największą pasją, co też ma swój wydzźwięk w przygotowywanych koncepcjach architektonicznych. Analiza zachowań ludzi jest więc nieodłącznym elementem procesu projektowego. Największą inspiracją w idei projektowej jest otoczenie planowanej realizacji i nawiązanie dialogu z tym, co zastane. Najbardziej ceni architekturę, która wyraża pewną wizję i jest osobistą wypowiedzią twórcy. Zawodowo zajmuje się również architekturą wnętrz prywatnych i komercyjnych.

Idea projektu oparta jest o dwie ścieżki myślowe – kultury i natury. Ścieżka kultury wynika z analizy uwarunkowań, na które składa się przedwojenna oraz powojenna historia miejsca. Zauważyłem ciekawą zależność pomiędzy przedwojennym, gęsto zabudowanym miastem a targowiskiem, które mieściło się na Placu Defilad po transformacji ustrojowej. Wbrew pozorom te dwie przestrzenie mają ze sobą wiele wspólnego. Obie są generatorem interakcji międzyludzkich, które świadczą o intensywnym życiu miasta. Drugą ścieżką jest ścieżka natury, a dokładniej myślenia o przestrzeni w sposób zrównoważony, czyli tak, aby wszelkie działania architektoniczne były w pełni uzasadnione, a ich skutki były jak najmniej szkodliwe w przyszłości. Projektowany pawilon ma być obiektem tymczasowym, co skłoniło mnie do wymyślenia go tak, aby jak największa jego część mogła zostać ponownie wykorzystana. Tak właśnie powstała idea Bazaru Sztuki, czyli pawilonu złożonego z mniejszych prefabrykowanych modułów, które zostały zaprojektowane tak, aby po demontażu obiektu mogły być wykorzystane jako stragany targowe w różnych miejscach Warszawy. Chciałem, aby projekt Bazaru Sztuki stał się głosem w dyskusji nad zagospodarowaniem ważnej przestrzeni Warszawy, jaką jest Plac Defilad. Projekt ma zwrócić uwagę na wartość wszystkich etapów istnienia tego miejsca i inspirację, jaką mogą ze sobą wnieść do projektowania nowoczesnej, różnorodnej i przyjaznej przestrzeni, unikając tworzenia kolejnego bezdusznego „miejskiego salonu”.

BAZAR SZTUKI

DANIEL MAŁEK
Politechnika Łódzka
(absolwent)

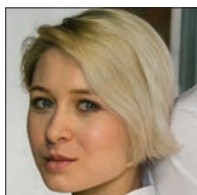
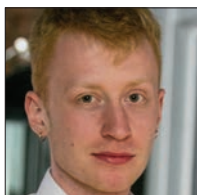
DANIEL MAŁEK

Ukończył studia na Politechnice Łódzkiej i od ponad roku zdobywam doświadczenie zawodowe w warszawskiej pracowni TZA, pracując przy projektach różnej skali pozwalających mu szlifować jego warsztat. W projektowaniu poza aspektem wizualnym ważne są dla niego uwarunkowania społeczne i historyczne, które pozwalają osadzić projekt w czasie i przestrzeni. Architektura jest sztuką odczytywania znaków czasu, które kryje w sobie dane miejsce i przemysłanego dodawania do niego nowej historii. Interesuje go również tematyka wielozmysłowej percepcji architektury, którą stara się analizować w swoich projektach. W wolnych chwilach gra w koszykówkę i czytam książki (nie tylko o architekturze). Jest entuzjastą długich spacerów i podróży.

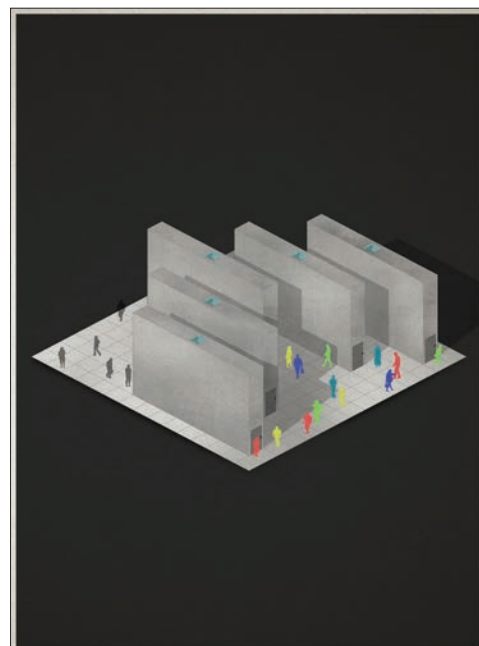
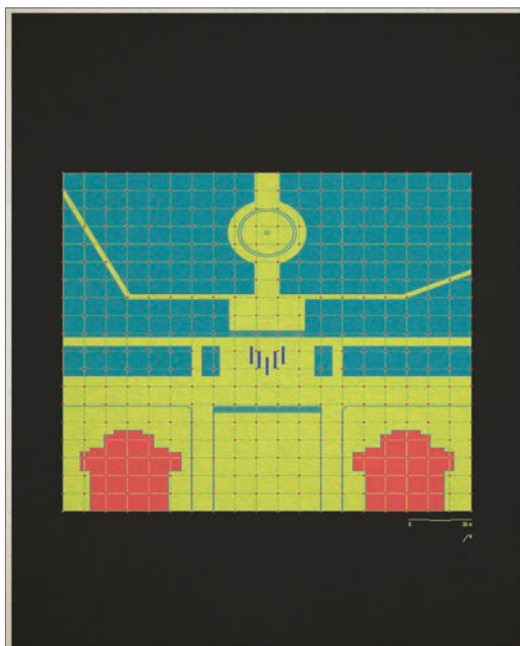
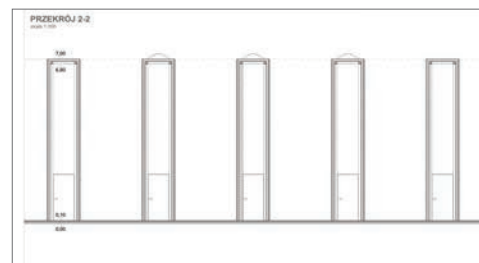
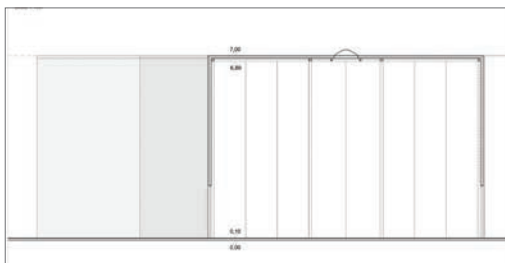
Za sprawą komunikacji cyfrowej ludzkość zatracą swój prawdziwy obraz, naturę. Internetowe szczęście jest tylko pozorne. Zatracamy umiejętności interpersonalne, tym samym przestajemy tworzyć wspólnotę. Definiując ten problem jako jedno z największych zagrożeń społeczeństwa, przyjęliśmy go jako główny temat naszych rozważań.

Opracowaną teorię urzeczywistniliśmy w postaci projektu WEJDŹ. Pięć jednakowych pawilonów wypełniliśmy sztuką. Podjęliśmy próbę stworzenia wnętrza, które zmusza uczestnika do kontaktu z drugą osobą. Po wejściu na swojej drodze widzimy osobę stojącą w wąskim korytarzu. Żeby wydostać się z pawilonu musimy wejść w relację z performerem. Oświetlona światłem padającym z góry, stojąca w centrum, staje się obiektem sztuki. W WEJDŹ tym dziełem jest właśnie człowiek. To relacja z nim jest kluczem. Zmuszeni do niej zostajemy poddani najwyższym emocjom, najbardziej bezpośrednim. Różnego rodzaju dialog z performerem ma wprowadzić refleksję na temat istoty kontaktu z drugim człowiekiem. Dyspozycja przestrzenna ma na celu zaburzenie typowych proporcji wnętrza. Powoduje to pobudzenie czujności i uwagi. Niewielka szerokość zmusza uczestnika do kontaktu z drugim człowiekiem. Nietypowa wysokość determinuje odczucie przestrzeni jako wzniosłego, niemal sakralnego. Znaczna długość ma na celu podział drogi na intro-kontakt-outro. WEJDŹ jest przede wszystkim sposobem myślenia o społeczeństwie i sztuce, a dopiero w drugim znaczeniu obiektem architektonicznym.

WEJDŹ

KONSTANTY KOSMA MIKOŁAJCZAK
ANNA BUKOWY
Politechnika Poznańska

ANNA BUKOWY

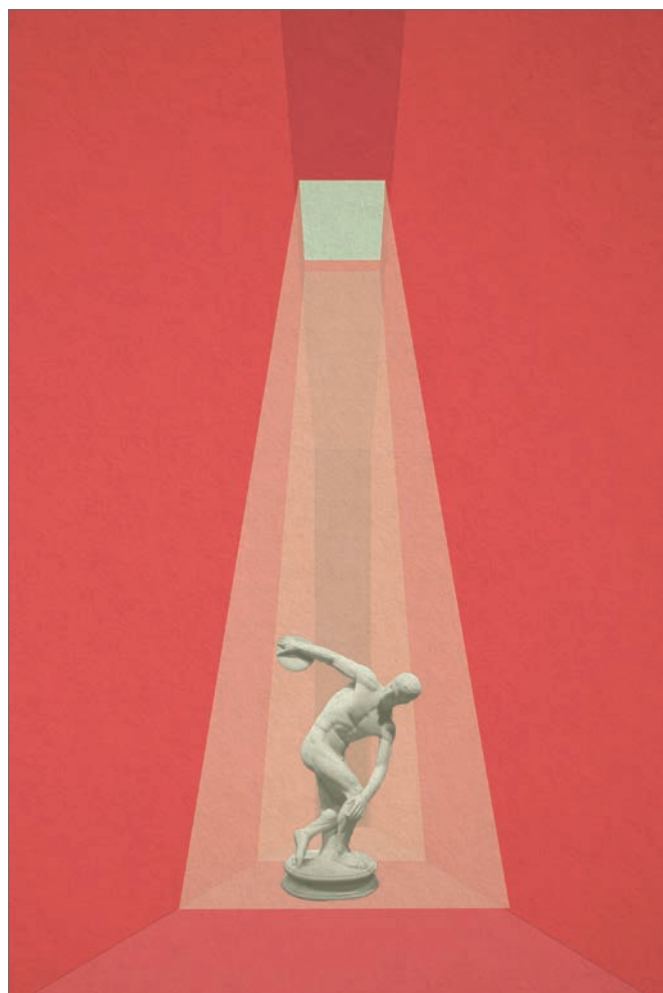
Inżynier architekt. Dyplom inżynierski „Obiekt rekreacyjny w Dolinie Warty” pod kierunkiem dr. hab. inż. arch. Piotra Marciniaka prof. nadzw. PP obroniony z wyróżnieniem na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej w 2018 roku.

Finalistka ASA International Design Competition. Jej projekt wystawiony był podczas ASA Expo (Bangkok, 2018).

Asystent Architekta w pracowni PB Architekti (od 2014).

Uczestnik warsztatów Element Urban Talks (Kraków, 2018).

W jej pracach przejawiają się zainteresowania architekturą wnętrz, wzornictwem oraz nowymi formami aktywności w przestrzeniach publicznych.

KONSTANTY KOSMA MIKOŁAJCZAK

Inżynier architekt, plastyk. Dyplom inżynierski „Zespół zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w Cukrowni Gostawice” pod kierunkiem dr. inż. arch. Agaty Gawlak obroniony z wyróżnieniem na Politechnice Poznańskiej w 2018 roku. Za pracę uzyskał I nagrodę w Konkursie na Najlepszą Pracę Dyplomową (inżynierską) zrealizowaną na WAPP (2018) oraz II nagrodę publiczności. Jego projekty wystawiane były podczas Tirana Architecture Week (Tirana, 2015) oraz ASA Expo (Bangkok, 2018). Laureat konkursów plastycznych i projektowych na szczeblu krajowym (2005–2014). Prace artystyczne prezentował podczas wystawy w PBG Gallery Skalar Office Center (Poznań, 2014) oraz podczas projektu „Lokalsi” w Galerii Arsenał (Poznań, 2014).

Asystent architekta w pracowni 7 International (2015–2017), neostudio architekti (2017) oraz LAB3 architekti (od 2018). Uczestnik warsztatów Element Urban Talks (Kraków, 2018), Architektour (Bytom, 2017), DMA Builder (Warszawa, 2014, 2015). Jego obszary zainteresowań to urbanistyka miast, zależności polityki i projektowania oraz relacje międzyludzkie.

Pawilon Sztuki „UNIEŚ SIĘ” to tymczasowy obiekt zlokalizowany w sercu Warszawy, pod Pałacem Kultury i Nauki, w Parku Świętokrzyskim. Jest to miejsce wolne od ograniczeń, w którym artyści mogą swobodnie prezentować swoje dzieła przed przypadkową publicznością. Projektując pawilon, definitywnie odciąłam swoje myśli od tradycyjnego sposobu eksponowania sztuki – galerii, sceny, sali koncertowej i innych obiektów, które definiują się poprzez ściany i stropy. Stworzyłam więc żyjącą swoim tempem i rytmem ażurową instalację, w której dominuje lekkość, transparentność i gra światła. W pawilonie „UNIEŚ SIĘ” nie ma gablot, sceny, nie ma barier, nie ma ograniczeń. Zaprojektowana przestrzeń nie dzieli artystów na profesjonalistów czy amatorów – tu każdy może zaprezentować swój kunszt. Fotografie, obrazy, muzyka na żywo, przedstawienia teatralne są tu i teraz. Artyści mają do dyspozycji pawilon, w którym mogą zorganizować wydarzenie albo zrealizować je spontanicznie. Swoją nieoczywistą, fantazyjną formą inspirowała ich, a zwykłego przechodnia, pogrążonego w zadumie czy spieszącego do metra, skłania do postoju. Oprócz wydarzeń artystycznych jest otwarty na nowe formy użytkowania jako miejsce spotkań, odpoczynku czy aktywności sportowej.

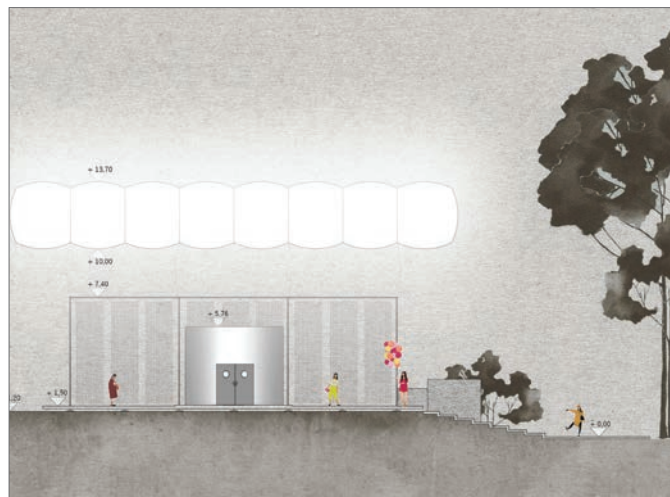
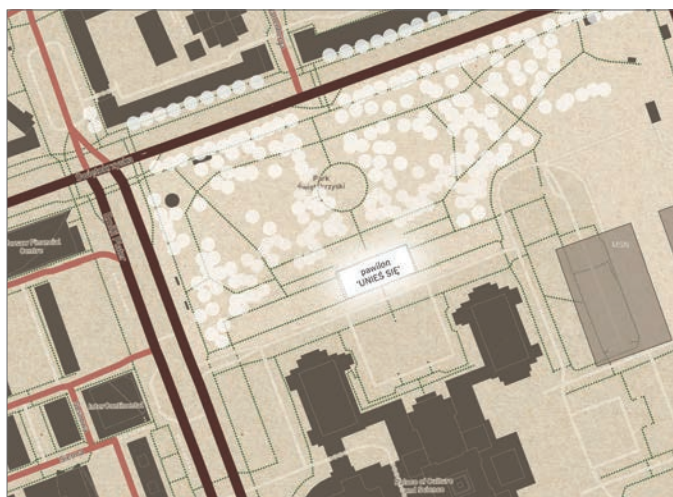
PAWILON SZTUKI

„UNIEŚ SIĘ”

SAMANTA KOBAK
Politechnika Wrocławska

SAMANTA KOBAK

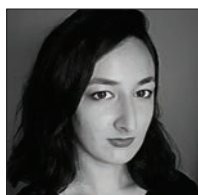
Urodzona w 1991 roku w Bystrzycy Kłodzkiej. Studentka piątego roku Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej oraz absolwentka Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Od lat łączy miłość do muzyki i architektury, wykorzystując swoje artystyczne doświadczenia i zdolności w pracy projektanta. Najważniejszym aspektem w jej projektach jest równowaga, funkcjonalność oraz prostota formy we współczesnym wydaniu. Pasjonatka modernizmu w architekturze, dlatego swój dyplom magisterski prowadzony pod kierunkiem dra inż. arch. Andrzeja Sobolewskiego poświęciła rewitalizacji zabytkowego kąpieliska we Wrocławiu.

Koncepcja projektowanego pawilonu sztuki w Parku Świętokrzyskim polega na stworzeniu nieosiągalnych dla przechodnia wrażeń: spokoju i transu, w trakcie których doświadczy on doznań estetycznych i zmysłowych. Pobudzenie wszystkich zmysłów jest możliwe dzięki przekroczeniu granicy park – pawilon oraz przejścia do intymnych przestrzeni w wysokich wieżach. Miasto traktowane jako profanum, a pawilon jako sacrum, w którym czasoprzestrzeń zanika, a czas wydaje się upływać wolniej. Swoim ułożeniem wieże imitują logikę naturalnego układu drzew w parku. Podobnie jak elementy przyrody, wyrastają z ziemi, tworząc jedność z parkiem. Powstał zespół 13 obiektów o silnie wertrykalnym charakterze i niewielkim przekroju. W południowo-wschodniej części założenia znajdują się trzy wieże przeznaczone na wystawę sztuki. Centralna wieża z klatką schodową umożliwia oglądanie wyselekcjonowanych obrazów umieszczonych w dwóch sąsiednich. Tym sposobem pawilon staje się nie tylko sztuką, jako spójny obiekt-instalacja, jest również miejscem przeznaczonym do przyjęcia i wystawiania sztuki z zewnątrz. Trzy sąsiadujące wieże pokryte są z zewnątrz mchem, którego głównym zadaniem jest oczyszczenie powietrza. Obiekty są membraną oczyszczającą dla strudzonego przechodnia podczas nieświadomej przechadzki lub pośpiesznego rutynowego biegu. Oczyszczenie w pawilonach odbywa się na dwóch poziomach, fizycznym (mch) oraz duchowym (sacrum). Wnętrza pozostałych obiektów są zróżnicowane, aby zapewnić widzowi wieloetapowe doznania, za pomocą zakrzywionych ścian oraz ciasnych przejść. Zadaniem widza jest fizyczne odczuwanie sztuki.

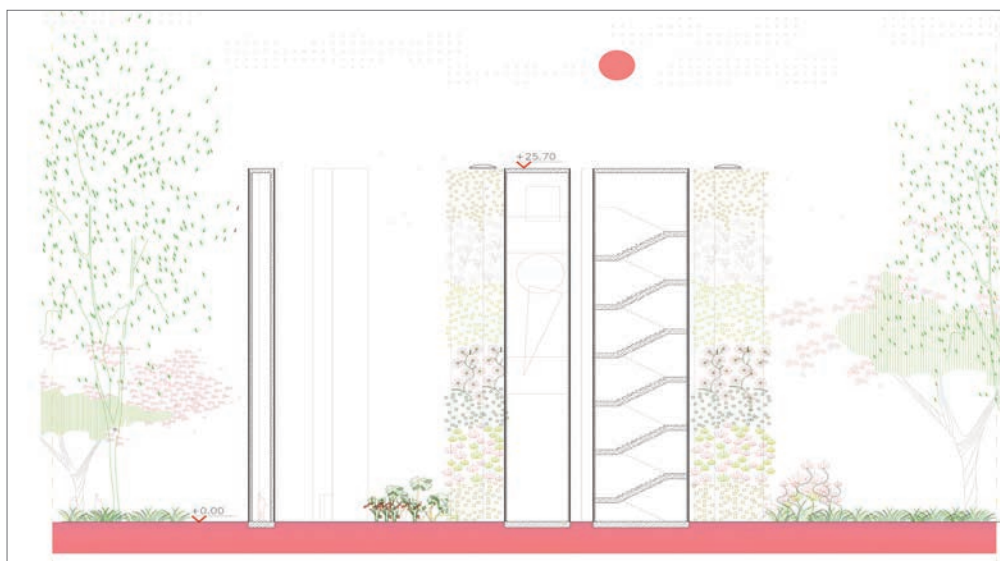
PRACA FINAŁOWA

WIEŻE

JOANNA PLIZGA
SORAYA HAYATULLAH
Politechnika Wrocławska

Spotkały się dopiero na piątym roku studiów we Wrocławiu. Były już ukształtowanymi osobami o dość sprecyzowanym poczuciu estetyki. Mimo odmiennych doświadczeń odnalazły wspólną płaszczyznę podczas rozmów, która umożliwiła im stworzenie projektu na konkurs. Współpraca okazała się na tyle owocna, iż projekt „Wieże” nie pozostał jedyną wspólną koncepcją.

JOANNA PLIZGA -

studentka Architektury na Politechnice Wrocławskiej, w tym roku przygotowująca pracę magisterską dotyczącą obrazów zaniku miasta na przykładzie Japonii. Wcześniej studiowała na Politechnice Poznańskiej i VIA University College w Danii. W trakcie studiów współpracowała z pracowniami architektonicznymi w Polsce i za granicą min.: OMA w Rotterdamie, BIG w Kopenhadze.

SORAYA HAYATULLAH -

również studentka piątego roku Architektury na Politechnice Wrocławskiej, obecnie tworzy projekt magisterski dotyczący budynku kreującego emocjonalne etapy życia człowieka. Doświadczenie w zawodzie zbierała, pracując w różnych biurach architektonicznych, między innymi: katowickie biuro DD Architekci oraz Arc2 Fabryka Projektowa we Wrocławiu.

Przedmiotem opracowania konkursu jest tymczasowy pawilon sztuki – Le Pays Imaginaire – Kraina Fantazji, na wyznaczonym terenie Parku Świętokrzyskiego w sąsiedztwie Pałacu Kultury i Nauki. Zadaliśmy sobie pytanie, jaki powinien być pawilon, a więc miejsce związane z eksponowaniem sztuki atrakcyjne zarówno dla mieszkańców, jak i zwiedzających. Park Świętokrzyski jest położonym najbliżej dworca i centrum komunikacyjnego Warszawy skwerem zieleni. Z lokalizacją parku związany jest ciągły hałas, zgiełk i odgłosy warszawskiego życia, a istniejąca zielen to miejsce przechodnie pomiędzy kluczowymi węzłami komunikacyjnymi miasta. Nasza odpowiedź była prosta – pawilon powinien być oazą spokoju i miejscem kontemplacji, który pozwoliłby oderwać się od hałaśliwej Warszawy, wstąpić w odrębny świat. Wówczas pojawił się pomysł na plan koła, który od starożytności wśród filozofów i teoretyków jest formą idealną, a sztuka i zielen zawarte w pawilonie będą swego rodzaju przestrzenią *sacrum*. Pragnęliśmy, aby pawilon mógł się zmieniać, stąd pomysł na ruchome ściany. Powstała bryła z pasami zieleni wewnątrz oraz centralnym ogrodem, który dla zwiedzających jest kontynuacją zieleni parku. Zastosowanie ruchomych płaszczyzn oraz przestrzeni zielonych daje ogromne pole do popisu dla przyszłych kuratorów. Pasy zieleni oraz skwery będą idealnym tłem pod eksponowanie rzeźby czy instalacji, a mnogość kombinacji ścian sprawi, iż pawilon przybierze nowe oblicza w zależności od wizji artysty czy kuratora.

LE PAYS IMAGINAIRE – KRAINA FANTAZJI

ANNA LIPIARZ
IZABELA MARKIEWICZ
TOMASZ JAŁOCHA
Krakowska Akademia
im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego

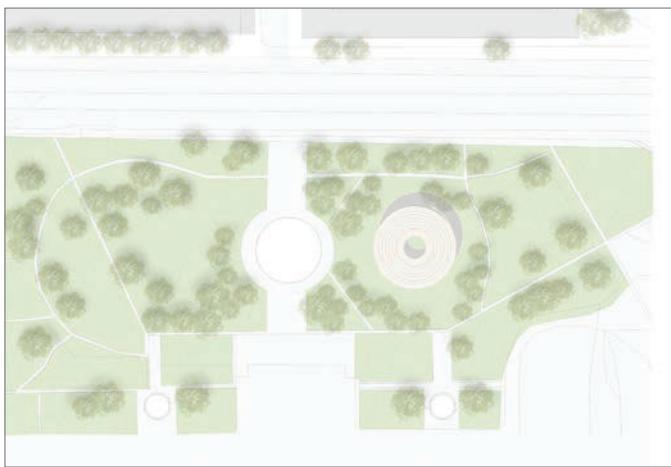
IZABELA MARKIEWICZ, ANNA LIPIARZ, TOMASZ JAŁOCHA

studenci trzeciego roku architektury Krakowskiej Akademii im.

Andrzeja Frycza Modrzewskiego. Izabela Markiewicz – absolwentka Historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim ze specjalizacjami nauczycielską i kuratorską. Zafascynowana tematami współczesnej architektury, przestrzeni miejskiej oraz relacji obiektów zabytkowych z nową tkanką miasta. W ramach pracy magisterskiej stworzyła projekt wystawy o Rewitalizacji polskich miast. Pasjonatka sztuki dawnej, w wolnych chwilach uczy historii sztuki oraz prowadzi lekcje muzealne w Muzeum Narodowym w Krakowie.

Anna Lipiarz – absolwentka I LO im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie. W szeroko pojętych zainteresowaniach, począwszy od architektury, designu, mody, znaczącą rolę zajmuje również fotografia, czego owocem są wystawy jej prac. W architekturze skupia się na użytkowniku oraz jego potrzebach, co stara się połączyć w kreatywny i funkcjonalny obiekt.

Tomasz Jałocha – absolwent VII LO im. Zofii Nałkowskiej w Krakowie. Pasjonat architektury, budownictwa, lotnictwa oraz podróży górskich. Motywami przewodnimi w jego projektach są zieleni i drewno, do czego przyczyniła się fascynacja architekturą skandynawską oraz japońską.

PARTNERZY PROGRAMU

BUILDER
FOR THE
YOUNG
ARCHITECTS

20
17

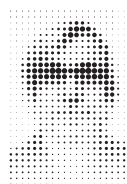
PARTNER ŚRODOWISKOWY

STOWARZYSZENIE ARCHITEKTÓW POLSKICH

Stowarzyszenie Architektów Polskich zostało założone w 1934 roku. Siedziba Zarządu Głównego SARP mieści się w pałacu Zamoyskich przy ul. Foksal 2 w Warszawie. Statutowymi celami działalności SARP są: dbałość o jakość architektury i środowiska (zbudowanego oraz naturalnego) pojmowanych jako interes publiczny, tworzenie warunków dla rozwoju twórczości architektonicznej i jej ochrona oraz rozwój warsztatu architekta i ochrona zawodu. SARP prowadzi zarówno szeroko pojętą działalność kulturalną, naukowo-oświatową (organizacja sympozjów i wystaw), organizuje konkursy architektoniczne jak i służy świadczeniu wzajemnej pomocy przez polskich architektów. Od 1966 r. Stowarzyszenie przyznaje Honorową Nagrodę SARP.

PARTNER MERYTORYCZNY

Fundacja im. Stefana Kuryłowicza

Działalność Fundacji im. Stefana Kuryłowicza ma na celu wspieranie i promocję odważnej i odpowiedzialnej twórczości architektonicznej. Patron Fundacji, Profesor Stefan Kuryłowicz był wybitnym twórcą architektury. Wierzył, że ład architektoniczno – urbanistyczny można osiągnąć dzięki mądrej współpracy profesjonalistów z różnych dziedzin. Promowanie niezwyklej spuścizny Stefana Kuryłowicza – postawy zawodowej wybitnego architekta, a także jego osobistych sukcesów: zrealizowanych budynków, dokonań publicystycznych, koncepcji biznesowych oraz dorobku dydaktycznego – to cel, który Fundacja zobowiązuje się z realizować z najwyższą starannością.

PARTNERZY STRATEGICZNI BUILDER FOR YOUNG ARCHITECTS

ABB to nowatorski koncern wyznaczający trendy w branży energetyki i automatyki, działający na rzecz zrównoważonego rozwoju i społecznej odpowiedzialności biznesu. ABB jest liderem w dziedzinie technologii energetyki i automatyki, dzięki którym klienci z sektora usług komunalnych i przemysłu mogą zwiększyć swoją efektywność, obniżając jednocześnie negatywny wpływ na środowisko naturalne.

Oferowane przez ABB produkty, systemy, technologie i rozwiązania pomagają kontrahentom w osiągnięciu przewagi konkurencyjnej, dzięki swojej niezwyklej skuteczności, innowacyjności i wysokiej jakości. Ogromne doświadczenie w opracowywaniu i wdrażaniu nowatorskich technologii, kompetencje, doskonale wykształcona kadra techniczna i obecność niemal we wszystkich krajach świata gwarantują dostęp do najnowocześniejszych rozwiązań. Firmy Grupy ABB działają w około 100 krajach i zatrudniają 150 tys. osób.

Od 1960 r. Berndorf Metall-und Baderbau GmbH jest wiodącym producentem urządzeń basenowych ze stali nierdzewnej o specjalnej konstrukcji, dostosowanych do różnorodnych wymagań i opracowanych w oparciu o wieloletnie, bogate doświadczenie.

Berndorf Bäderbau znajduje idealne rozwiązanie i profesjonalnie zrealizuje Państwa pomysł czy zamierzenie budowlane. Właściwości materiału oraz jego ekonomiczność przemawiają za rozwiązaniami ze stali nierdzewnej. W połączeniu z długoletnim doświadczeniem oraz dopracowaną technologią zalety te dodatkowo zyskują na wartości.

MATERIAŁY I TECHNOLOGIE WYKORZYSTANE W PRACACH KONKURSOWYCH:

- ABB Welcome
- ABB-free@home

- Niecki ze stali nierdzewnej
- Wanny z hydromasażem
- Atrakcje basenowe

PARTNERZY STRATEGICZNI BUILDER FOR YOUNG ARCHITECTS

CEMEX jest jednym z wiodących, globalnych producentów i sprzedawców cementu, betonu towarowego, kruszyw oraz innych materiałów budowlanych. Firma koncentruje się na tworzeniu trwałej wartości poprzez dostarczanie wiodących w branży produktów i rozwiązań, aby zaspokoić potrzeby budowlane swoich klientów na całym świecie. Dąży do tego, by kreować lepszą przyszłość dla swoich klientów, akcjonariuszy oraz społeczności, stając się najbardziej efektywnym i innowacyjnym przedsiębiorstwem w branży materiałów budowlanych na świecie.

ES-SYSTEM to wiodąca polska firma w branży oświetleniowej. Projektuje, wdraża, produkuje i sprzedaje szeroki asortyment profesjonalnych rozwiązań oświetleniowych LED o wysokiej wydajności przeznaczonych dla środowisk architektonicznych, przemysłowych, handlowych i miejskich. Produkty firmy obejmują wiele zastosowań oświetleniowych i oferują liczne konfiguracje, pozwalając rozwiązywać najróżniejsze wyzwania oświetleniowe, od małych wnętrz biurowych po galerie handlowe, sale koncertowe, duże stadiony, ośrodki edukacji i przestrzenie medyczne.

Firma Klinkier Przysucha od 1972 roku specjalizuje się w produkcji wyrobów klinkierowych, odznaczających się najwyższą jakością, trwałością i wyjątkową estetyką. W ofercie firmy można znaleźć kompleksowe rozwiązania dla budynków w każdym stylu, począwszy od płytek elewacyjnych o bogatej kolorystyce poprzez systemy schodowe i parapety, na elementach małej architektury kończąc. W jej skład wchodzi m.in. daszki czy kształtki ogrodzeniowe.

MATERIAŁY I TECHNOLOGIE WYKORZYSTANE W PRACACH KONKURSOWYCH:

- Kruszywa dekoracyjne
- Cement Biały
- Betony dekoracyjne:
DECO Stone, DECO Arch

- Lighting Flowers: oprawy: Arch Flower,
Park Flower
- Cosmo FX (m.in. Cosmo Orion)

- Płytki klinkierowe Old Castle

PERI oferuje nowoczesne systemy desek i rusztowań. Jest niekwestionowanym liderem we wdrażaniu nowoczesnych technologii i stale prowadzi prace nad kolejnymi, niestosowanymi dotąd rozwiązaniami. Poza siedzibą główną i zakładem produkcyjnym w Weissenhorn koło Ulm w Niemczech działa na świecie ponad 60 spółek córek i 120 centrów logistycznych. Firma zatrudnia ponad 7 700 pracowników i wygenerowała obrót 1,3 miliarda za 2015 rok. Nazwa firmy pochodzi od greckiego przedrostka "peri" oznaczającego otaczanie.

Firma Ponzio jest producentem aluminiowych systemów budowlanych, które wykorzystywane są w konstrukcjach okiennodrzwiowych, ścian fasadowych, ogrodów zimowych, osłon przeciwsłonecznych, jak również w wyspecjalizowanych rozwiązaniach różnego typu, m.in. w konstrukcjach przeciwpożarowych. Innowacyjne rozwiązania systemowe zastosowane w budynkach o różnorodnym przeznaczeniu spełniają rygorystyczne wymagania energooszczędności, komfortu oraz bezpieczeństwa. Grupa Ponzio eksportuje swoje produkty do kilkudziesięciu krajów leżących na różnych kontynentach, więc obiekty zaprojektowane oraz wykonane w systemach Ponzio można zobaczyć w wielu krajach na całym świecie. Suma doświadczeń zdobytych podczas 75-letniej tradycji firmy na rynkach światowych oraz 25-letniej działalności na rynkach Europy lokują Grupę Ponzio w gronie największych dostawców systemów aluminiowych na świecie.

PORTA KMI POLAND jest producentem drzwi oraz liderem w personalizacji produkcji w branży. Firma rozpoczęła działalność w 1992 roku w Bolszewie k. Trójmiasta. Dzisiaj jest liderem na polskim rynku drzwi, zatrudnia ponad 1500 pracowników oraz prowadzi sprzedaż poprzez sieć 150 salonów Autoryzowanych Dealerów i kilku tysięcy Autoryzowanych Punktów Dealerskich w Polsce i za granicą. Stawiając w centrum uwagi potrzeby klientów, PORTA DRZWI tworzy nowoczesne rozwiązania oraz czerpie inspiracje z możliwości, jakie daje dzisiaj technologia. Podczas aktywnej współpracy z biurami architektonicznymi realizuje unikatowe pomysły przy wyposażaniu hoteli, teatrów, uczelni czy restauracji.

MATERIAŁY I TECHNOLOGIE WYKORZYSTANE W PRACACH KONKURSOWYCH:

- System PF 152ESG
- System Sun Protect

- Drzwi Porta Resist
- Drzwi Porta Extreme
- Drzwi Metal Solid
- Drzwi Porta Enduro

PARTNERZY STRATEGICZNI BUILDER FOR YOUNG ARCHITECTS

Saint-Gobain Building Glass Polska jest wiodącym dostawcą najwyższej jakości produktów i rozwiązań szklanych dedykowanych na rynek szkła okiennego, do wnętrza oraz fasad. Oferta Saint-Gobain Building Glass Polska obejmuje szeroki asortyment szkła bazowego do wszelkich typów zastosowań (Saint-Gobain Innovative Materials Sp. z o.o. Oddział Glass) oraz nowoczesne produkty i rozwiązania szklane zapewniające bezpieczeństwo, komfort i piękno (Saint-Gobain Polska Sp. z o.o. Oddział Glassolutions). Działania Saint-Gobain Building Glass Polska koncentrują się na zapewnieniu klientom wartości dodanej poprzez dostęp do innowacyjnych rozwiązań, wartościowego serwisu oraz aktywną promocję rozwiązań wśród klientów ostatecznych i architektów.

Soudal jest największym na świecie producentem pian poliuretanowych oraz czołowym dostawcą mas uszczelniających, klejów i wyrobów chemii dachowej dla profesjonalistów i odbiorców indywidualnych. Dzięki systematycznym inwestycjom w badania i rozwój, otwarciu na innowacyjne rozwiązania i dostosowanie do potrzeb lokalnych rynków osiągnął wiodącą pozycję na międzynarodowym rynku chemii budowlanej. Soudal jest firmą belgijską z główną siedzibą w Turnhout. Znajduje się tu największa na świecie fabryka piany poliuretanowej aerozolu, fabryka mas uszczelniających i klejów oraz centrum operacyjno-logistyczne i badawczo-rozwojowe. Koncern działa od 50 lat, zatrudnia obecnie ponad 2600 osób w 130 krajach. Posiada 16 zakładów produkcyjnych na czterech kontynentach. W 2016 roku firma wypracowała obroty w wysokości 720 mln euro.

SSAB jest wiodącym międzynarodowym producentem zaawansowanych stali o wysokiej wytrzymałości (AHSS) oraz rozwiązań dla budownictwa. Stale i usługi SSAB pomagają uzyskać lżejsze produkty końcowe oraz zwiększyć ich trwałość. Ruukki Polska, jedna z dywizji koncernu SSAB, jest producentem i dostawcą energooszczędnych rozwiązań i komponentów budowlanych. W oparciu o odpowiedzialne partnerstwo i wieloletnie doświadczenie oferujemy zaawansowane technologie, by pomóc naszym klientom spełniać swoje marzenia, bez względu na to, czy budują nowe obiekty czy remontują budynki już istniejące.

MATERIAŁY I TECHNOLOGIE WYKORZYSTANE W PRACACH KONKURSOWYCH:

- Priva-Lite
- EGlas
- Micro Shade
- Mirastar

- Soudal Window System
- SoudalthermRoof

- Blacha GreenCoat PLX
- Liberta Cor-Ten

PARTNERZY STRATEGICZNI BUILDER FOR YOUNG ARCHITECTS

Grupa VELUX i spółki siostrzane w Polsce, należące do duńskiego holdingu VKR, są największym producentem i eksporterem okien dachowych w Polsce. Oferta firmy VELUX obejmuje szeroki asortyment okien do poddaszy, okien do płaskiego dachu, jak również różnego rodzaju rolety wewnętrzne i zewnętrzne, żaluzje, zestawy izolacyjne oraz do zdalnego sterowania. Produkty te pomagają stworzyć zdrowy klimat wewnętrzny, idealny do pracy, nauki, zabawy i odpoczynku.

Firma VELUX aktywnie uczestniczy w życiu gospodarczym i społecznym kraju, w tym życiu społeczności lokalnych. W Polsce działają FUNDACJE VELUX, wspierające organizacje społeczne, które realizują projekty zapobiegające wykluczeniu społecznemu dzieci i młodzieży.

Firma WSC Szymanik i S-ka udostępnia nowe narzędzia i procedury ułatwiające projektowanie BIM. ArchiCAD to zaawansowany program do projektowania architektonicznego. Każdy projektant chciałby, by jego idee twórcze zostały zrealizowane możliwie szybko. ArchiCAD pozwala spojrzeć w przyszłość już podczas projektowania. Szczegóły projektowanej budowli lub wnętrza możemy ocenić już w trakcie pracy nad koncepcją. Dzięki ArchiCADowi wiedza projektanta może być wykorzystana efektywniej, a projektowanie przebiega sprawnie i pewnie.

MATERIAŁY I TECHNOLOGIE WYKORZYSTANE W PRACACH KONKURSOWYCH:

- Okna połaciowe
- Okna do dachów płaskich
- Świetliki tunelowe

- ARCHICAD

PATRONATY HONOROWE I WSPÓŁPRACA BUILDER FOR THE YOUNG ARCHITECTS

DZIEŃ MŁODEGO ARCHITEKTA

Dzień Młodego Architekta to ogólnopolskie, całodniowe warsztaty przeznaczone dla wszystkich, którzy chcą się dokształcać w zakresie architektury i urbanistyki. Organizowane cyklicznie przez miesięcznik Builder przy współpracy z Partnerami Programu **Builder For The Young Architects**. DMA wspierają młodych architektów w uzupełnianiu edukacji, poszerzaniu fachowej i praktycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji. Ważnym elementem programu jest również ułatwianie młodym ludziom poznawania różnych sektorów branży budowlanej, działających w tych sektorach firm, a tym samym oczekiwani rynku i przyszłych pracodawców.

Zdjęcia: A. Rother

